

ÅRGÅNG 132 • NUMMER 1 • JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA • JANUARI 2008

Liahona

FÖRSTASIDESARTIKEL:

**Vi kan lära oss
av profeten
Joseph, s 30**

**Det nya temat för veckoträffarna —
Var ståndaktiga, s 42**

Affisch till Primärbarnen

30 Profeten Joseph Smith,
en förstklassig lärare

37 Sätta mitt äktenskap
före min stolthet

PÅ OMSLAGET

Framsida: *Joseph i lunden*,
av A D Shaw, med tillstånd av kyrkans
konsthistoriska museum. Baksida:
Första tryckningen av Mormons bok,
av Gary Smith.

LILLA STJÄRNAN, OMSLAGET

Illustration Dilleen Marsh

FÖR VUXNA

- 2 Budskap från första presidentskapet:
Brobyggaren *Thomas S Monson*
- 18 Mormons bok: Den stora förmedlaren
av Frälsarens frid *Neil L Andersen*
- 25 Besökslärarnas budskap: Jesus Kristus undervi-
sade om meningen med vårt liv på jorden
- 26 Hjälpföreningslektionen som förändrade
vår familj *Anonym*
- 30 Profeten Joseph Smith, en förstklassig
lärare *Jay E Jensen*
- 37 Sätta mitt äktenskap före min stolthet
Irene Eubanks
- 38 Göra en församling till ett "hem"
Kathryn P Fong
- 44 Sista dagars heliga berättar
Varför vaknade jag klockan tre på
morgonen? *Stan Byrd*
Hur skulle jag komma till kyrkan?
Alberto Bocca
Boken med svaren
Alessandra Maria Pereira de Paula
Något jag inte väntade mig
Aubrey Williams
- 48 Brev till redaktionen

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

*De här undervisningsförslagen
kan användas både i
klassrummet och
hemma. Skraddarsy
idéerna så att de passar in
på din familj eller klass.*

"Prioritera", s 10:

Följande aktivitet kan
hjälpa dig visa hur man prioriterar.
Vilka tio saker skulle du och din
familj behöva om ni hade gått vilse
i öknen? Vilka tio saker skulle du
och din familj behöva om ni var
vilnsna andligen? Jämför de två lis-
torna. Ta upp avsnittet "Ett liv

grundat på förbund" med familjen.
Samtala om hur alla prioriteringar
faller på plats när man sätter det
som hör Gud till först.

**"Mormons bok: Den
stora förmedlaren av
Frälsarens frid", s 18:**

Visa en behållare med
dricksvatten och be familjen att
dricka av det. Samtala om hur
kroppen törstar efter vatten och
hur uppfriskande det känns när
man har druckit det. Jämför vattnet
med Mormons bok och vårt törst
efter frid och sanning. Använd dig

I varje nummer i år har vi gömt en bild av en VDR-ring. När du letar efter den engelska VDR-ringen som finns gömd i det här numret, tänk då på hur mycket lättare det är att följa din himmelske Faders plan om du väljer rätt.

FÖR UNGDOMAR

- 8 Den minste bland er *Carlos Wilmer Mendoza Vásquez*
- 10 Prioritera *Won Yong Ko*
- 14 Var Lehi här? *David A Edwards*
- 24 En bok på många språk *Duane E Hiatt*
- 29 Råd och förslag: Hälsa och styrka
- 41 Affisch: Stå stadigt
- 42 Ståndaktiga och orubbliga *Unga mäns och Ungas kvinnors generalpresidentskap*

24 En bok på många språk

42 Ståndaktiga och orubbliga

LILLA STJÄRNAN: FÖR BARN

- LS2 Kom lyssna till en profets röst: Ljuset från en ny dag *Gordon B Hinckley*
- LS4 Samlingsstunden: Det liv som jag fått är en del av en plan *Linda Christensen*
- LS6 Från profeten Joseph Smiths liv: Född av goda föräldrar
- LS8 Jag ska läsa Mormons bok *Julie T Rabe*
- LS10 Konsten att knyta en slips *Kristen Chandler*
- LS13 Färgläggningssidan
- LS14 Nya vänner: En blivande missionär — John Kay från Glenrothes i Fife i Skottland *Kimberly Webb*

BILAGA: FÖR BARN

Affisch: Jag är ett Guds barn

LS10 Konsten att knyta en slips

LS14 En blivande missionär

av personliga erfarenheter och berättelser från artikeln för att ta upp olika sätt vi kan finna frid på genom att läsa Mormons bok.

“Hjälpföreningslektionen som förändrade vår familj”, s 26: Läs berättelsen om hjälpföreningslektionen. Be din familj hjälpa dig göra två listor, en som listar ”giftormarna” som attackerar din familj och en som listar hur vi kan vända oss till Frälsaren för att få beskydd. Samtala om hur sakerna på den andra listan skyddar er. Vittna om hur du har fått styrka att bekämpa

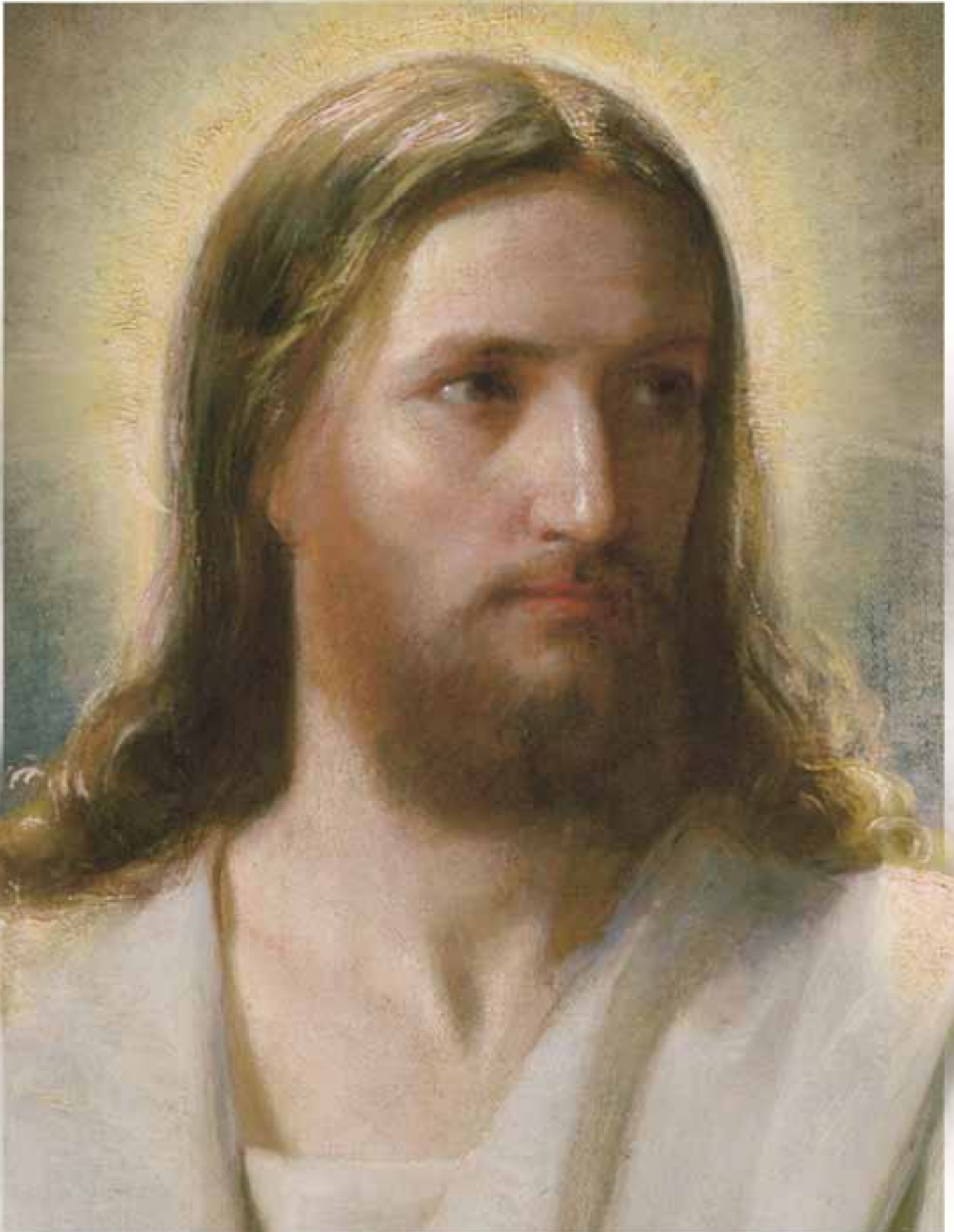
giftormarna i ditt liv genom att fokusera på Frälsaren.

“Konsten att knyta en slips”, s LS10: Läs berättelsen fram till dess Ryans mamma föreslår att han går till biskopen och ber om hjälp. Fråga familjemedlemmarna vad Ryan skulle kunna göra. Läs resten av berättelsen. Samtala om hur Ryan kände sig när han insåg att församlingen var hans familj och att biskopen fanns där för att hjälpa honom. Be familjemedlemmarna skriva tackkort till er biskop eller grensresident.

ÄMNET I DETTA NUMMER

Siffrorna hänvisar till artikels första sida.

LS = Lilla stjärnan	Lydnad, 2, 45
Andlig hälsa, 29	Maningar, 44
Besöksundervisning, 25	Missionsförberedelser, 8, LS14
Biskopar, LS10	Mormons bok, 14, 18, 24, 30, 46, LS8
Bön, 2	Musik, 47
Diakoner, 8	Primär, LS4
Exempel, 42	Prioriteringar, 10
Familjens hemaften, 1, 26	Skriftstudier, 26
Frid, 18	Smith, Joseph, 30, LS6
Föräldraskap, 26, LS6	Ståndaktighet, 41, 42
Goda gärningar, 41, 42	Tjänande, 2, 8
Gudomlig natur, LS4, LS13	Undervisning, 1, 30
Gudsdyrkan, LS2	Vittnesbörd, 18
Hemundervisning, 2	Vänskapskontakter, 8, 38
Jesus Kristus, 2	Äktenskap, 37
Kärlek, LS2	
Livets mening, 25, LS4	

Brobyggaren

PRESIDENT THOMAS S MONSON

förste rådgivare i första presidentskapet

För många år sedan läste jag *The Way to the Western Sea*, en bok skriven av David S Lavender. Den innehåller en fascinerande redogörelse över den storslagna färden som Meriwether Lewis och William Clark gjorde när de ledde sin berömda expedition tvärs över den nordamerikanska kontinenten för att upptäcka landvägen till Stilla havet.

Deras vandring krävde det yttersta av dem, de korsade djupa klyftor och fick gå långt till fots bärande på båtar fyllda med förnödenheter, för att hitta ett nytt vattendrag att färdas på.

När jag läste om deras upplevelser tänkte jag ofta: "Tänk om de hade haft nutidens broar att spänna över klyftorna eller de rasande vattnen." Jag kom att tänka på magnifika broar som byggts i vår tid och som gör att vi med lätthet kan korsa sådana hinder: Den vackra och berömda Golden Gate Bridge i San Francisco, den robusta Harbour Bridge i Sydney i Australien och andra i många länder.

Faktum är att vi alla är resenärer — ja, upptäcktsresanden i jordelivet. Vi har inte fördelen av tidigare personliga erfarenheter. Vi

måste korsa branta stup och stormiga vatten under vår resa här på jorden.

Kanske var det sådana allvarliga tankar som inspirerade poeten Will Allen Dromgoole i hans klassiska dikt "Brobyggaren".

En trött gammal man hade hela dagen gått,

det blev kväll och kyligt och dimmigt och grått.

Han kom till en ravin så farligt djup och bred,

genom vilken flöt en flod så vred.

"Det sista skymningsljuset lyser upp min stig,

den grymma strömmen är ingen match för mig."

När han såg sig om fann han ett skrämmande stup

och började bygga en bro över ravinens djup.

"Gamle man", sa en medvandrare, "varför detta besvär?"

Du slösar din tid när du bygger här.

Din färd är ju slut, du har klarat dig bit ner.

Du kommer aldrig den här vägen mer.

Den djupa ravinens är bakom dig, vila nu i ro.

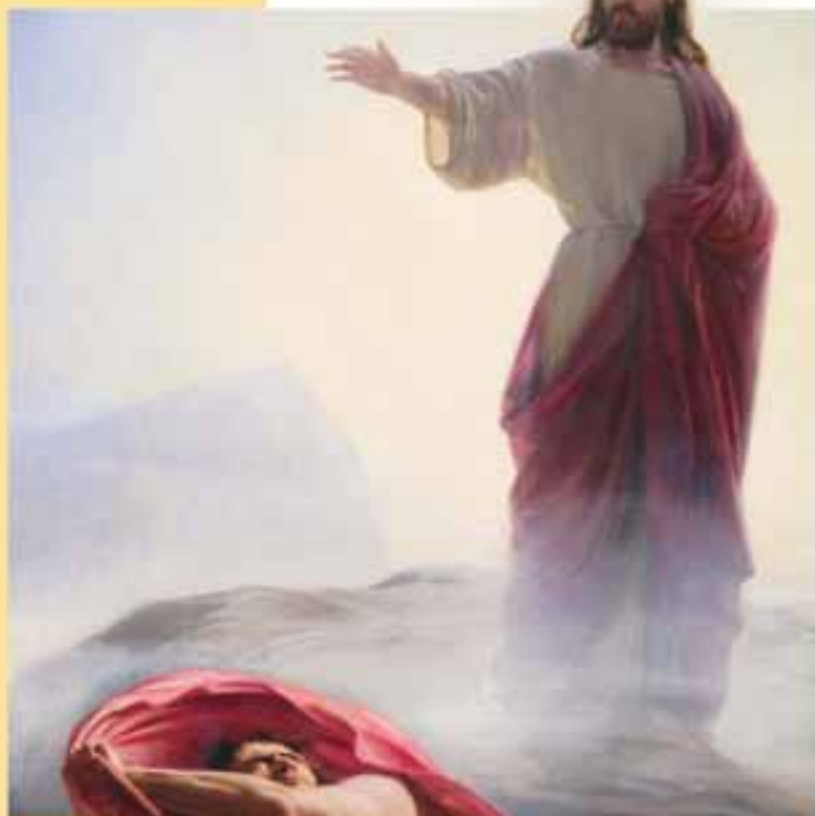
Jesus Kristus var er, min och hela mänsklighetens allra störste arkitekt och brobyggare. Han byggde de broar som vi måste gå över för att nå vårt himmelska hem.

Jesus var ett ständigt exempel på personlig lydnad då han lydde sin Faders bud. När han blev frestad i öknen efter sin långa fasta sade han: "Gå bort, Satan!"

*Varför börjar du då bygga en bro?"
Brobyggaren lyfte sin gamla magra hand:
"Min vän, i kväll kommer till ravinens
andra strand
en ung man som bejdas av mörkrets stup
men måste ta sig över ravinens djup.
Den klyfta som var så lätt för mig
kan för honom bli en fördärvets stig.
För hans skull kan jag inte slå mig till ro,
min vän, det är för honom jag bygger
en bro"¹.*

Diktens budskap satte igång min tankeverksamhet och lugnade min själ, för vår Herre och Frälsare Jesus Kristus var er, min och hela mänsklighetens allra störste arkitekt och brobyggare. Han byggde de broar som vi måste gå över för att nå vårt himmelska hem.

Frälsarens mission förutsades. Matteus

skrev: "Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder."²

Därefter följde miraklet när han föddes och när herdarna ivrigt kom till stallet, till modern och till barnet. Även de vise männen från öster följde stjärnan och gav sina dyrbara gåvor till det unga barnet.

I skrifterna står det att Jesus "växte till och fylldes av kraft och vishet, och Guds välbehag vilade över honom"³ och att han "gick omkring och gjorde gott".⁴

Broar som Frälsaren byggde

Vilka personliga broar byggde och gick Frälsaren över i jordelivet för att visa oss en väg att följa? Han visste att jordelivet skulle vara fyllt av faror och svårigheter. Han förkunnade:

"Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila.

Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar.

Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt."⁵

Jesus gav oss **lydnadens bro**. Han var ett ständigt exempel på personlig lydnad då han lydde sin Faders bud.

När han leddes av Anden ut i öknen var han svag efter sin fasta. Satan lade ner all sin förföriska förmåga i de frestelser han erbjöd. Den första var att tillfredsställa Frälsarens fysiska behov, däribland hungern. På det svarade Frälsaren: "Det står skrivet: Människan lever inte bara av bröd, utan av varje ord som utgår från Guds mun."⁶

Då lockade Satan med makt. Frälsaren svarade: "Det står också skrivet: Du skall inte fresta Herren, din Gud."⁷

Slutligen erbjöds Frälsaren rikedom och världslig berömmelse. Han svarade: "Gå bort,

Satan! Ty det står skrivet: Herren, din Gud, skall du tillbe, och endast honom skall du tjäna.”⁸

Aposteln Paulus inspirerades av Herren att förkunna för vår tid liksom för sin egen tid: ”Ingen annan frestelse har drabbat er än vad människor får möta. Gud är trofast, han skall inte tillåta att ni frestas över er förmåga, utan när frestelsen kommer, skall han också bereda en utväg, så att ni kan härda ut.”⁹

För att tydligt beskriva vad jag menar vill jag citera något tevejournlisten Ted Koppel sade under en universitetsavslutning: ”Det som Mose hade med sig ner från berget Sinai var inte de tio förslagen. De är de tio budorden!”¹⁰

Det finns en gnutta humor i berättelsen om ett samtal mellan författaren Mark Twain och en vän. Den välbärgade vännen sade till Twain: ”Innan jag dör tänker jag gå på pilgrimsfärd till det heliga landet. Jag ska klättra upp på berget Sinai och läsa de tio budorden högt.”

Twain svarade: ”Varför inte stanna hemma och följa dem istället?”

Den andra bron som Mästaren gav oss och som vi måste gå över är **tjänandets bro**. Vi ser till Frälsaren som vårt exempel på tjänande. Fastän han kom till jorden som Guds Son tjänade han ödmjukt människorna i sin omgivning. Han kom från himlen för att bo på jorden som en dödlig människa och för att upprätta Guds rike. Hans härliga evangelium omdanade världens tänkande. Han välsignade de sjuka. Han gjorde så att den lame kunde gå, den blinde se, den döve höra. Han uppväckte till och med döda.

I Matteus 25 berättar Frälsaren för oss om de trofasta som ska finnas på hans högra sida vid hans segerrika återkomst:

”Då skall konungen säga till dem ... Kom,

ni min Faders välsignade, och ta i besittning det rike som stått färdigt åt er från världens begynnelse.

Ty jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig.

Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig.

Då skall de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka?

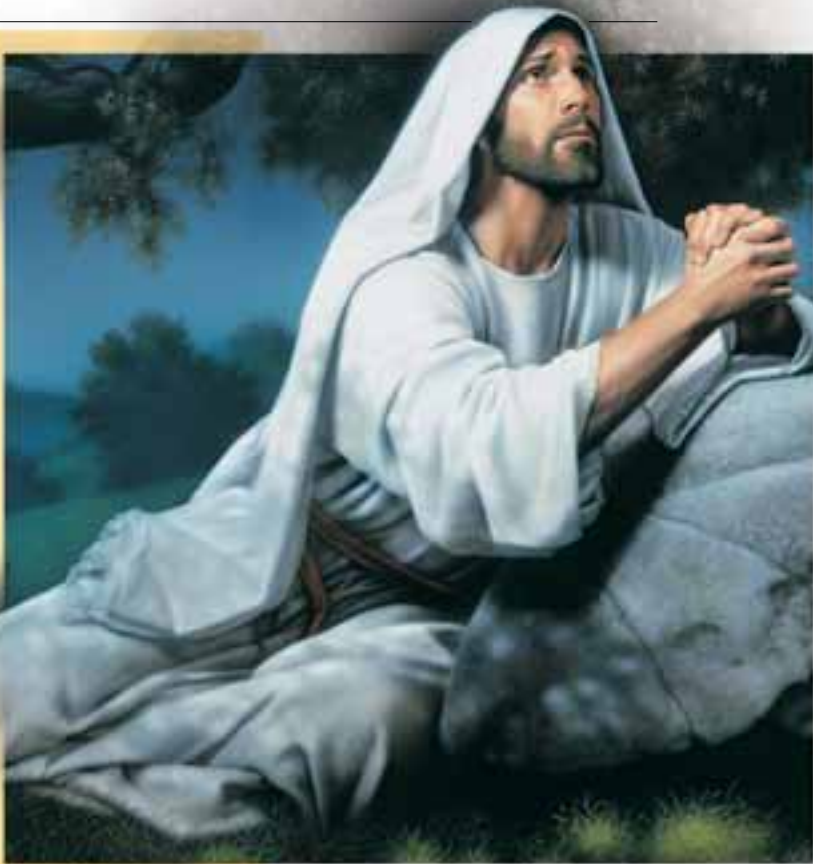
Och när såg vi dig vara främling och tog emot dig eller naken och klädde dig?

Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig?

Då skall konungen svara dem: Amen säger jag er: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig.”¹¹

Äldste Richard L Evans (1906–1971) i de tolv apostlarnas kворum sade en gång: ”Vi kan inte göra allt för alla överallt, men vi kan göra något för någon någonstans.”¹²

Vi ser till Frälsaren som vårt exempel på tjänande. Fastän han kom till jorden som Guds Son tjänade han ödmjukt människorna i sin omgivning.

Han hjälpte oss med det som vi inte kan göra för oss själva och därför kan mänskligheten gå över de broar som han byggde — in i det eviga livet.

Låt mig berätta om ett tillfälle att tjäna som jag fick och som kom på ett oväntat och ovanligt sätt. Ett barnbarn till en gammal vän ringde mig. Hon frågade: "Kommer du ihåg Francis Brems som var din lärare i Söndagsskolan?" Jag sade att det gjorde jag. Hon fortsatte: "Han är nu 105 år och bor på ett litet ålderdomshem men träffar hela familjen varje söndag och ger dem en söndagsskolelektion. Förra söndagen sade han till oss: 'Mina kära, jag kommer att dö den här veckan. Var snäll och ring Tommy Monson och berätta det för honom. Han vet vad han behöver göra.'"

Jag besökte broder Brems redan nästa kväll. Jag kunde inte prata med honom, för han var döv. Jag kunde inte skriva ner det jag ville säga, för han var blind. Vad skulle jag göra? Jag fick veta att hans familj pratade med honom genom att fatta ett finger på hans högra hand och sedan skriva namnet på den som besökte honom på hans vänstra handflata följt av det man ville säga. Jag gjorde likadant och tog hans finger och stavade på hans

handflata T-O-M-M-Y M-O-N-S-O-N. Broder Brems lyste upp, tog mina händer och lade dem på sitt huvud. Jag visste att han ville få en prästadömsvälsignelse. Chauffören som kört mig till ålderdomshemmet lade tillsammans med mig händerna på broder Brems huvud och vi gav honom den önskade välsignelsen. Efteråt strömmade tårarna från hans blinda ögon. Han fattade våra händer och vi läste hans läpprörelser. Han sade: "Tack så mycket."

Precis som broder Brems hade förutsagt gick han bort samma vecka. Jag fick ett telefonsamtal och träffade sedan hans familj för att ordna med begravningen. Jag är så tacksam för att jag inte sköt upp tillfället att tjäna.

Tjänandets bro inbjuder oss att gå över den ofta.

Slutligen gav Herren oss **bönens bro**. Han sade: "Bed alltid, så skall jag utgjuta min Ande över dig, och stor skall din välsignelse bli." ¹³

Jag ska dela med mig av innehållet i ett brev som en mor skrev till mig som handlar om bön. Hon skrev:

"Ibland undrar jag om jag verkligen har något inflytande över mina barn. Eftersom jag är ensamstående och måste ha två jobb för att kunna försörja oss kommer jag ibland hem till kaos, men jag ger aldrig upp hoppet.

Mina barn och jag tittade på generalkonferensen på TV och du talade om bön. Min son sade: 'Mamma, du har redan lärt oss det.' Jag sade: 'Vad menar du?' Och han svarade: 'Jo, du har lärt oss att be och visat oss hur man gör, och för några kvällar sedan gick jag till ditt rum för att fråga dig om någonting och du stod på knä och bad till vår himmelske Fader. Om du tycker att han är viktig så tycker jag det också.'"

Brevet slutade: "Man kan nog aldrig förstå vilket inflytande man har förrän ett barn ser att man gör det som man har försökt lära barnet att göra."

Mästarens exempel

Ingen berättelse om bön påverkar mig lika starkt som den bön Jesus uppsände i Getsemane. Jag tycker att Lukas beskriver den bäst:

"[Han] ... gick ... ut till Oljeberget, och hans lärjungar följde honom.

När han kom till platsen, sade han till dem: 'Be att ni inte kommer i frestelse.'

Och han gick ett stycke ifrån dem, ungefär ett stenkast, och föll på knä och bad:

'Fader, om du vill, så tag denna kalk ifrån mig! Men ske inte min vilja utan din.'

FÖRSLAG TILL HEMLARARE

Efter att ha studerat budskapet under bön kan ni dela med er av det på ett sätt som uppmuntrar dem ni undervisar att delta. Här följer några exempel:

1. Ta fram papper och penna till familjemedlemmarna och be dem rita

en bro. Gå kort igenom varje bro i artikeln genom att välja ut olika råd från president Monson. Allteftersom broarna identifieras ber du familjemedlemmarna skriva ovanför varje bro hur de kan komma över den. Du kan också fråga: "Vilka faror och svårigheter hjälper dessa broar oss att övervinna?" Uppmana dem att skriva svaret på denna fråga nedanför broarna.

2. Du kan också ta med ett föremål eller en bild som representerar var och en av broarna som beskrivs i artikeln. Återge en tanke av president Monson om varje bro och bär ditt vittnesbörd om hur var och en har välsignat dig i ditt liv.

3. Läs dikten i artikeln för familjen. Du kan be familjemedlemmarna berätta vad de kan göra för att bygga broar för andra. Avsluta med att nämna de tre broar Herren har byggt åt oss och hur de kan hjälpa oss i vårt dagliga liv.

Då visade sig en ängel från himlen och gav honom kraft.

Han kom i svår ångest och bad allt ivrigare, och hans svett blev som blodsdroppar, som föll ner på jorden."¹⁴

I sinom tid kom vandrigen till korset. Hur han måste ha lidit när han gick den svåra vägen, bärande på sitt eget kors. Folket hörde de ord han yttrade på korset: "Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör."¹⁵

Slutligen förkunnade Jesus: "'Det är fullbordat.' Och han böjde ner huvudet och gav upp andan."¹⁶

Dessa händelser, tillsammans med hans härliga uppståndelse, fullbordade den sista bron i vår trilogi: lydandens bro, tjänandets bro, bönens bro.

Jesus, brobyggaren, överbryggade den stora avgrunden som vi kallar döden. "Liksom i Adam alla dör, så skall också i Kristus alla göras levande."¹⁷ Han gjorde för oss det som vi inte kan göra för oss själva och därför kan mänskligheten gå över de broar som han byggde — in i det eviga livet.

Jag vill avsluta genom att ändra lite på dikten "Brobyggaren":

*"Den djupa ravinen är bakom dig, vila nu
i ro.*

Varför börjar du då bygga en bro?"

"Efter mig följer det idag

en skara som måste ta sig över ravinens djup.

Den klyfta som var så lätt för mig

kan för dem bli en fördärvets stig.

*För deras skull kan jag inte slå mig till ro,
min vän, det är för dem jag bygger en bro."*

Jag ber att vi må ha visdom och beslutsamhet nog att gå över de broar som Frälsaren byggde för var och en av oss. ■

SLUTNOTER

1. James Dalton Morrison, red, *Masterpieces of Religious Verse* (1948), s 342.
2. Matt 1:21.
3. Luk 2:40.
4. Apg 10:38.
5. Matt 11:28–30.
6. Matt 4:4.
7. Matt 4:7.
8. Matt 4:10.
9. 1 Kor 10:13.
10. Inledningstal vid Duke University, 10 maj 1987.
11. Matt 25:34–40.
12. *Richard Evans' Quote Book* (1971), s 51.
13. L&F 19:38.
14. Luk 22:39–44.
15. Luk 23:34.
16. Joh 19:30.
17. 1 Kor 15:22.

DEN MINSTE BLAND ER

En ny diakon lärde mig – hans biskop – vad Frälsaren menade när han sade: ”Ty den som är minst bland er alla, han är den störste.” (Luk 9:48)

CARLOS WILMER MENDOZA VÁSQUEZ

Vår församling behövde en ny president för diakonernas kворum. Mina rådgivare och jag knäböjde under biskopsrådets möte, som vi alltid gör, för att be om Herrens bekräftelse på denna och andra kallelser.

Anden bekräftade dem, så jag bokade in en intervju med Víctor Leonardo Jiménez Gonzáles, en ung man som nyligen fyllt tolv och som redan verkade som sekreterare för diakonernas kворum.

Under intervjun frågade jag Víctor om hans dåvarande ämbete och hur han tyckte att det gick.

”Jag känner mig orolig”, svarade han. ”Jag känner mig verkligen bekymrad.”

”Varför är du bekymrad?”

”Jag vill ju att alla diakonerna ska komma till kyrkan. Så på väg hit idag gick jag hem till Nicholas och Anthony och väckte dem, sen gick jag hem till Jimmy och Luis för att få dem att komma. Jag är verkligen orolig”, sade Víctor.

Jag förundrades över det han sade och över att denna tolvåriga kворumsekreterare kunde vara så bekymrad för de andra medlemmarna i kворumet.

”Jag är här för att tjäna”, fortsatte han, ”och jag vill göra det på rätt sätt, men jag är en av de lägsta ledarna”.

”Vad menar du när du säger ’en av de lägsta ledarna?’” frågade jag.

”Eftersom jag är sekreteraren. Jag är inte president eller en rådgivare. Jag är en sekreterare och det gör mig till en av de lägsta ledarna. Men diakonerna borde komma och det gör de inte, så jag måste gå och hämta dem för det är här de borde vara. Jag vet inte varför de inte kommer. Men jag måste få hit dem!”

Jag kunde inte längre hålla tillbaka tårarna utan de rann ner för mina kinder. Med darrande röst sade jag: ”Du har påmint mig om varför jag kallades som biskop. Biskopar ska bekymra sig om andra, besöka dem och betjäna dem som konung Benjamin gjorde. Vi måste stå i våra medmänniskors tjänst, och då är vi i Guds tjänst. Du är inte den lägsta ledaren. Alla som tjänar utför ett viktigt arbete för vår himmelske Fader och hans kyrka.”

Som svar på detta sade han: ”Det är vad pappa lärde mig. Och nu när jag ser dig gråta minns jag en gång när han pratade med mig – han grät och sade: ’När du har fått ett ansvar måste du utföra det på rätt sätt.’”

Tårarna uppfriskade min själ och den unge mannens ord uppfriskade mitt minne. Jag kom ihåg hur betydelsefulla vår himmelske Faders barn är när jag såg hur mycket var och en av medlemmarna i diakonernas kворum betydde för denne unge man.

Jag bad Viktor ta emot kallelsen som president för diakonernas kворum. Han svarade: ”Nu ska jag *verkligen* arbeta hårt. Jag kommer inte att göra dig besviken.”

Än idag, en tid senare, rinner tårarna när jag minns denna oföglömliga intervju. Jag vet vilken gudomlig förmåga denne unge man har. Han har framtiden fast i sikte och hans vision av vad som är viktigt är tydlig. ■

EN STOR SJÄL OAVSETT ÅLDER

”För att vi ska kunna vara en stor själ i himlen måste vi vara en stor själ här. Oavsett ålder ska vi vara ledare i rättfärdighet, ledare i att göra vår plikt, ledare i att handla ansvarsfullt, ledare i förbättring, ledare i flit, ledare i vänlighet, ledare i lydnad, ledare i exempel. Det är lika viktigt att en kvorum-president för diakonerna är en god ledare i sitt område som det är för kyrkans president att vara en ledare för sitt. Ingen nation skulle ha en särskilt bra armé om bara generallerna var trofasta.”

Äldste Sterling W Sill (1903–1994) i de sjuttios kvarum, "A Personal Observation: The Problem Is Always the Same", Ensign, mar 1973, s 36.

A photograph of a stone path leading across a stream. The path is made of large, rectangular, light-colored stone blocks arranged in a line, receding into the distance. The water is clear and reflects the sky. In the background, there are green plants and more stones.

Föreställ er att ni står på ena sidan av ett vattendrag och att er eviga lycka finns på andra sidan. Ni behöver några klivstenar i ert liv för att ta er över.

PRIORITERA

ÄLDSTE WON YONG KO

i de sjuttios kvorum

Jag föddes och växte upp i Korea i en kärleksfull familj och jag blev medlem i kyrkan i tonåren. Jag vill berätta för er om min omvändelse.

Min klasskamrat och jag arbetade tillsammans i skolans bibliotek strax efter vinterlovet när han frågade mig om jag ville följa med honom till kyrkan. Jag frågade honom vilken slags kyrka det var och han sade att den låg nära skolan. Han sade att det var roligt och att det fanns många flickor där. Jag var 16 år gammal och den kyrkan lät som om den kunde vara något för mig. Jag beslöt mig för att följa med. Jag hade gått till en presbyteriansk kyrka under några år i grundskolan och hade goda minnen från den.

Min vän och jag gick till en lördagsaktivitet och alla kom fram för att hälsa mig välkommen. Jag imponerades av att de var så snälla att de hälsade på en liten kille de inte ens kände. Jag gick till kyrkan nästa dag och presenterades för missionärerna.

Missionärerna undervisade mig om evangeliets grundläggande principer, om Jesus Kristus och om återställelsen av evangeliet

genom profeten Joseph Smith. Alla lektioner jag fick var rimliga och logiska och jag imponerades av tanken på evig utveckling och frälsningsplanen. Jag hade ofta undrat varför jag var här på jorden och vad som väntade mig efter döden. Det var trösterikt att veta att om jag gör allt jag kan själv så gör Frälsaren resten.

Två månader senare ville jag döpas och konfirmeras, men jag behövde mina föräldrars tillåtelse. De var buddister, men de litade på mig. Jag tänkte att det var bäst att fråga mamma först, så jag bad missionärerna besöka mitt hem under dagen. Innan jag gick till skolan sade jag till mamma att några utlänningar kanske skulle komma för att ställa henne en fråga och att hon skulle svara ja. Sedan sprang jag ut genom dörren för att gå till skolan. När jag kom hem sade mamma att hon hade haft två stiliga amerikaner på besök. Hon sade att de talade underbar koreanska och att hon imponerats av dem till den grad att hon hade sagt ja. Så jag fick mina föräldrars tillåtelse att bli medlem i kyrkan.

Det var trösterikt att veta att om jag gör allt jag kan så gör Frälsaren resten.

När vi döps ingår vi ett förbund och det är början på vårt liv i evangeliet. Vårt liv grundar sig på förbund. Vår himmelske Fader förväntar sig att vi ska vara trogna de förbund vi ingår och när vi är det är han trogen förbundet han ingick att välsigna oss.

Ett liv grundat på förbund

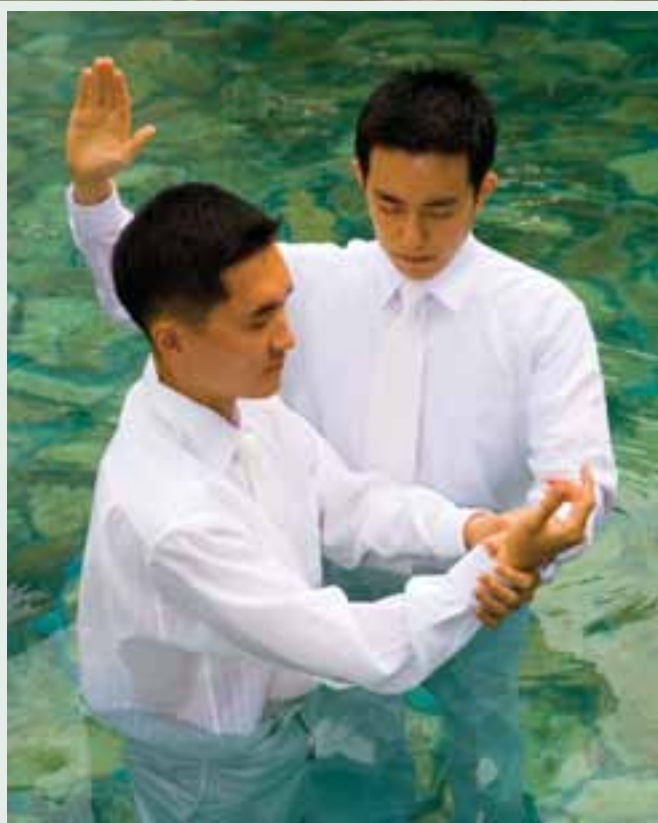
När vi döps ingår vi ett förbund och det är början på vårt liv i evangeliet. Vi ingår och förnyar andra förbund under vårt liv, som när vi tar del av sakramentet eller, för unga män, får prästadömet. Vårt liv grundar sig på förbund. Vår himmelske Fader förväntar sig att vi ska vara trogna de förbund vi ingår och när vi är det är han trogen förbundet han ingick att välsigna oss.

Budskapet jag vill ge er ungdomar är att prioritera, förstå förbunden ni ingår och vara trogna dessa förbund även när det krävs att ni offerar något. När ni är trofasta och har ett evigt perspektiv välsignar Herren er, inte bara i framtiden utan också under er tid på jorden.

I gymnasiet valde jag till exempel att inte studera på söndagarna. Jag brukade studera

till midnatt på lördagen och sedan be mamma väcka mig tidigt på måndag morgon. Jag helgade sabbatsdagen. Ibland oroade jag mig lite eftersom jag visste att mina klasskamrater studerade hela söndagen. I Korea är det viktigt att bli antagen vid ett bra universitet. Men även när jag hade prov på en måndag studerade jag inte på söndagen. Eftersom jag hade färre dagar jag kunde studera på behövde jag verkligen fokusera min uppmärksamhet. Jag tror att jag använde studietiden bättre på grund av denna fokusering. Det slutade med att jag var en av de bästa eleverna i mitt gymnasium och jag kom in på ett av de mest aktade universiteten i Korea.

När vi väl fokuserar på kyrkan och evangeliets principer kan vi tillämpa samma principer på allt vi gör, och vi får Herrens stöd och han välsignar oss.

Med blicken endast på Guds ära

Ett av mina favoritskriftställen är L&F 4:5, och det handlar om ledaregenskaper. Det nämner att vi ska ha ”blicken endast på Guds ära”. Närhelst jag tjänar i kyrkan frågar jag mig själv: Vad är viktigast? Har jag blicken endast på Guds ära eller på något annat?

Under 28 år arbetade jag för IBM i Korea. Under den tiden verkade jag också i många ämbeten i kyrkan, bland annat som verkställande sekreterare i staven, högrådsmedlem, stavspresident, regionrepresentant och områdessjuttio. Jag försökte alltid balansera prioriteringarna inom familjen, arbetet, kyrkans ämbete och tid för mig själv. Och jag hade alltid tid att göra det jag behövde göra.

Som regionrepresentant och områdessjuttio behövde jag resa till Salt Lake City två gånger om året under generalkonferensen och som företagsledare fann jag att det inte var lätt att lämna kontoret under mer än en vecka. Jag var fast besluten att resa och företagets verkställande direktör kände mig och litade på mig när jag sade att jag kunde hantera det. Vi kan hantera våra problem när vi prioriterar. Jag ville inte kompromissa med min tro för att avancera inom företaget. När man väl bestämt sig för detta känner man frid, för man gör det som är rätt. Det är inte lätt att uppfylla våra ansvarsuppgifter eller hålla våra förbund och det kräver många uppoffringar, men när vi gör detta får vi välsignelser som verkligen överstiger våra offer.

Klivstenar

Föreställ er att ni står på ena sidan av ett vattendrag och att er eviga lycka finns på andra sidan. Ni behöver några klivstenar i ert liv för att ta er över. Till exempel välja att gå på mission, gifta sig i templet och bilda familj. När ni förbereder er för var och en av dessa händelser är ni på god väg att nå ert slutgiltiga mål.

När de tillkännagav att templet i Seoul i Korea skulle byggas gladdes vi alla. Vi visste att vårt liv i evangeliet inte var komplett utan templet. Det tog ett tag innan templet stod färdigt, men templets välsignelser gjorde att medlemmarnas vittnesbörd och tro blev djupare rotade. När de besöker templet blir de mer hängivna evangeliet och är på god väg mot sitt slutgiltiga mål.

Så jag uppmanar er ungdomar att sätta upp klivstenar som delmål i ert liv. De ger er hjälp och skydd. Jag vet att när vi är trogna våra förbund har vårt liv större mening och vi blir välsignade. ■

Var Lehi här?

DAVID A EDWARDS
Kyrkans tidningar

Mormons bok ger en tydlig bild av de prövningar och triumfer Lehi och hans familj upplevde när de lämnade sitt hem i Jerusalem och färdades genom ödemarken. När man läser den känns det som om man kan förstå och relatera till deras upplevelser. Vi vet inte deras exakta resväg, men vi kan ändå få en generell uppfattning av områdena Lehi och hans familj färdades genom och tack vare det kan vi få en ännu större uppskattning för det de gick igenom. Ny forskning ger oss en klarare bild av några av dessa områden och de förhållanden Lehis grupp ställdes inför.¹

SLUTNOT

- Informationen i denna artikel kom från följande källor som utgivits av Neal A. Maxwell Institute for Religious Scholarship (se www.maxwellinstitute.byu.edu):
 - *Journal of Book of Mormon Studies*, band 15, nr 2 (2006).
 - *Journey of Faith: From Jerusalem to the Promised Land*, utg av S Kent Brown och Peter Johnson, (2006).
 - *Journey of Faith* (DVD, 2005).
 - George D Potter, "A New Candidate in Arabia for the 'Valley of Lemuel'", *Journal of Book of Mormon Studies*, band 8, nr 1 (1999), s 54–63.

Medelhavet

Jerusalem

IRAK

JORDANIEN

Lemuels dal
och Lamans flod

KUWAIT

EGYPTEN

SAUDIARABIEN

SUDAN

Röda havet

ERITREA

Nahom

YEMEN

Arabiska havet

När Lehis familj hade lämnat Jerusalem stannade de vid en plats de kallade "Lemuels dal" (1 Nephi 2:14), vilken låg tre dagar från Röda havets nord-östra spets. (Se 1 Nephi 2:5–6.) Dalen låg "på en flodstrand" som Lehi gav namnet Laman och som hade ett ständigt flöde. (Se 1 Nephi 2:6, 9.) Lehi kallade Lemuels dal "säker, ståndaktig och orubblig". (1 Nephi 2:10)

Ovan: Lamans flod rinner ut i Röda havet. (Se 1 Nephi 2:8.) Här ser vi var Wadi Tayyib al-Ism möter Röda havet.

Ovan och nedan: Denna wadi, eller uttorkade flodbädd, kallas för *Tayyib al-Ism* och är typisk för området och har kanske det enda vattendraget som existerar året om i området idag. Kanjonens granitväggar är en imponerande vy och de ger gott om skugga i ett område där temperaturen under sommaren vanligtvis ligger runt 45°C.

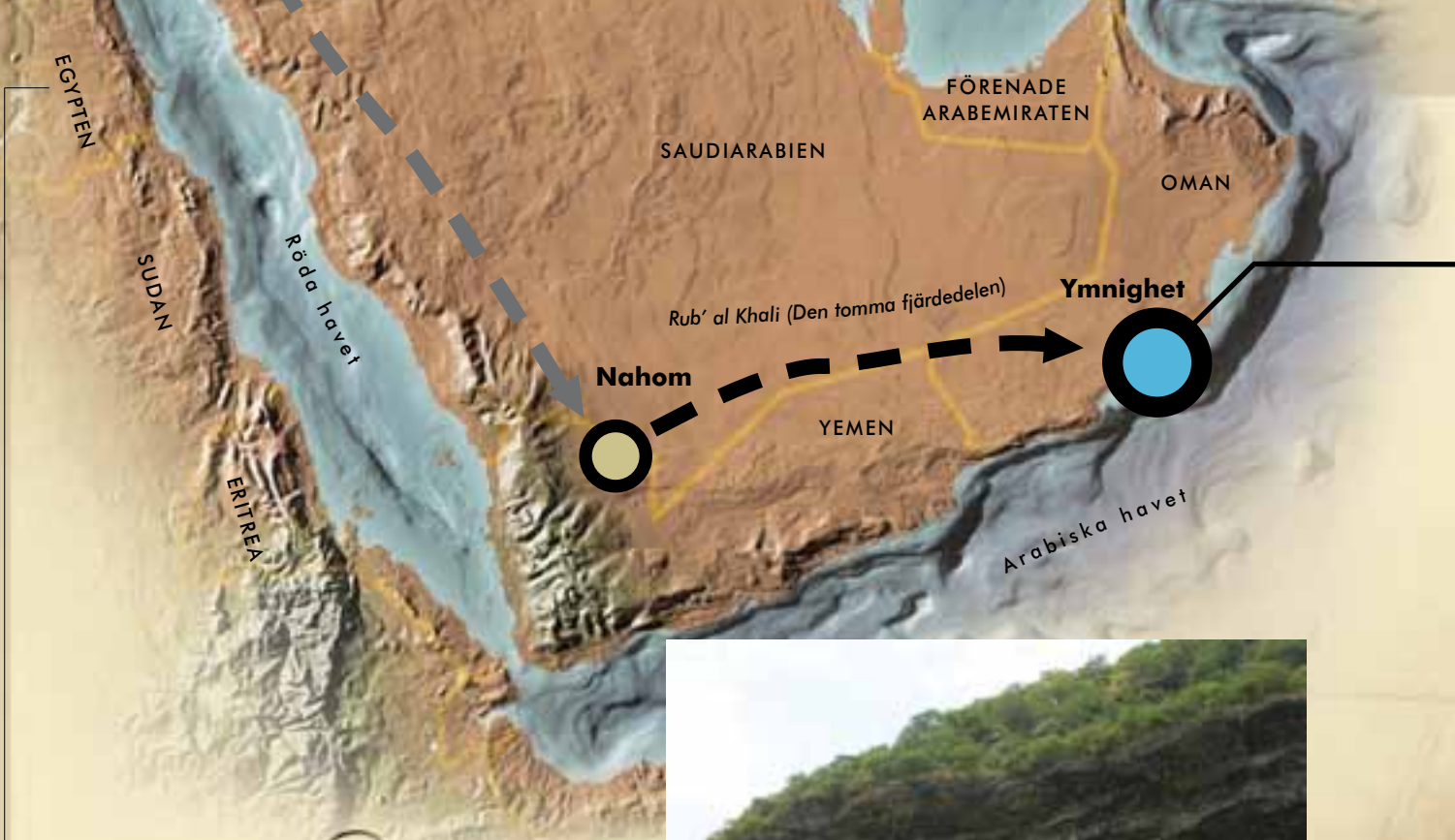

Lehis familj fortsatte sin resa "i nästan samma riktning som i början" under "många dagsleder". (1 Nephi 16:33) Sedan dog Ishmael och "blev begravnen på den plats, som kallades Nahom" (v 34). Platsen på bilden som visas här ligger i området som gruppen reste i och namnet *Nahom* har under många år förknippats med platsen.

Till höger: Arkeologer har nyligen upptäckt dessa stenaltare, som har en form av namnet *Nahom* inristad (se inlägget där bokstäverna har förtydligats elektroniskt) och daterar sig från 600–700 f Kr, under Lehis tid.

KARTOR MOUNTAIN HIGH MAPS, OM INTE ANNAT ANGES; VÄNSTER: ILLUSTRATION JOSEPH BRICKEY; INFALLT: KARTA JERRY THOMPSON; FOTO JUSTIN ANDREWS, WARREN ASTON, S KENT BROWN, KIM HATCH, DAVID LISONBEE OCH GEORGE POTTER, OM INTE ANNAT ANGES

ETT VITNE OM MORMONS BOK

"Den Helige Andens kraft ... måste alltid vara huvudkällan till bevisen på sanningsbalten i Mormons bok. Alla andra bevis är underordnade den ... Inga andra bevis, oavsett hur skickligt de framläggs, inga argument, oavsett hur skickligt de ges, kan någonsin ersätta den ... [Dock] kan underordnade bevis som styrker sanningen, likt underordnade orsaker till naturliga fenomen, vara av största vikt och en stor faktor när det gäller att åstadkomma Guds syften."

Äldste B H Roberts (1857–1933) i de sjuttios kворum, *New Witnesses for God*, 3 band (1909), 2:vii–viii.

Honungsbin har byggt sina bon i dessa klippor.

Även om vi inte känner till den exakta rутten som Lehis familj tog är det troligt att de korsade öde sandområden som detta medan de färdades i öken mellan Nahom och Ymighet. Den här delen av resan var nog särskilt svår.

När de lämnade Nahom reste Lehis familj "allt framgent" i "nästan ostlig riktning. [De] vandrade och gick igenom många lidanden i ödemarken." (1 Nephi 17:1)

Genom att följa en ostlig kurs skulle Lehis grupp ha nått den sydöstra kusten på Arabiska halvön. Här visas en del platser längs den kustlinjen. Eftersom de just hade lämnat ödemarken bakom sig är det inte att undra på att de kallade en sådan plats för Ymnighet, "emedan det fanns mycket frukt där och även vild honung". (1 Nephi 17:5) ■

I Ymnighet "gick [Nephi] ofta upp på berget, och [han] bad ofta till Herren". (1 Nephi 18:3) Nephi kan ha gått upp på just en sådan här bergstopp för att be till Herren och få instruktioner.

En del platser längs sydostkusten på Arabiska halvön har små områden med vegetation som lyser upp den omkringliggande öknen.

Frukträd, bland annat fikonträd, växer fortfarande i det här området.

Ett nutida exempel på båtbygge i detta område. Det var i Ymnighet som Nephi byggde sitt skepp med verktyg som tillverkats av "malm, som [han] smälte ut ur klippan". (1 Nephi 17:16) Skeppet tillverkades av virke på ett ovanligt sätt. (Se 1 Nephi 18:1.) I det här området finns det två fyndigheter med järnmalm, och många träd som kan användas för båtbygge.

TILL VÄNSTER: FOTOGRAFI AV REPLIK AV PLÅTAR, WELDEN C ANDERSEN; ILLUSTRATION AV BÅT, JOSEPH BRICKEY; INFALLT: FOTOGRAFI AV BIN, IROCHKA © FOTOLIA; DETALJ FRÅN NEPHIS SYN, AV CLARK KELLEY PRICE; FOTOGRAFI AV FIKONTRÄD, RICHARD L W CLEAVE

Mormons bok

DEN STORA FÖRMEDLAREN AV FRÄLSARENS FRID

ÄLDSTE NEIL L ANDERSEN
i de sjuttios presidentskap

Före återinvigningen av templet i São Paulo i Brasilien 2004 öppnades templets dörrar för många framstående ledare från regeringen, arbetslivet och skolvärlden. När jag ledsagade en mycket respekterad folkvald ledare genom templet märkte jag att han var mycket uppmärksam. Det var inte förrän vi nådde ett beseglingsrum mot slutet av rundvandringen som jag förstod varför.

Han sade allvarligt till mig: "Herr Andersen, jag vill berätta något om min familj för dig. Min äldsta son gick bort för fem år sedan i cancer. Han var 35 år gammal. Under hans sista månader kunde han inte finna någon frid. Han var nervös, upprörd och bekymrad över sin familj, sitt liv och vad som låg framför honom. En vän till mig kände till vad min son gick igenom och gav mig en Mormons bok och föreslog att jag skulle ge den till min son.

Det var ett under att se hur den boken påverkade min son. Han slukade den. Han gjorde noteringar och skrev ner egna tankar i marginalen. Hans oro och ångslan försvann. Han fann en enorm frid genom att läsa Mormons bok. När han dog låg boken bredvid

honom. Jag är så tacksam för friden den gav honom."

Vi lever i en tid som det sedan länge profeterats om, då friden skall tas bort från jorden. "På den dagen skall man få höra om krig och rykten om krig, och hela jorden skall skakas, och människornas hjärtan skola försmäktas." (L&F 45:26) Det handlar inte bara om nationernas konflikter utan också om moderna städernas tempo och jäkt, medias och teknologins avledande faktorer, fixeringen vid materiella ägodelar, ovishheten i den ekonomiska stabiliteten och turbulensen som kommer av skiftande värderingar. Vi törstar efter frid.

Frälsarens ord låter så inbjudande: "Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa." (Joh 14:27)

Vill du känna mer frid i ditt och i din familjs liv? Är du villig att göra förändringar i ditt liv om det skulle innebära att du skulle känna mer av Frälsarens frid?

Mormons bok är en källa till frid för den törstiga själen. Den är en stor förmedlare av Frälsarens frid. Inledningen till Mormons bok förklarar att boken berättar vad vi måste göra "för att få *frid* i detta liv och frälsning i det tillkommande". (Kursivering tillagd.)

Vi behöver bara närma oss Mormons bok med en bön och i tro så kommer Frälsarens frid att genomsyra våra studier.

Från början till slutet av Mormons bok "tala [vi] om Kristus, vi fröjda oss i Kristus, vi predika om Kristus, vi profetera om Kristus ... på det våra barn må veta på vilken källa de måste rikta sina blickar för att få förlåtelse för sina synder".

Det är lika lätt att räkna upp sätten som Mormons bok skänker oss frid på som att räkna sandkornen på havsstranden. Låt mig ta upp några av sätten, så kan du lägga till dina egna erfarenheter till listan senare.

Frid genom tro på Jesus Kristus

Från början till slutet av Mormons bok "tala [vi] om Kristus, vi fröjda oss i Kristus, vi predika om Kristus, vi profetera om Kristus ... på det våra barn må veta på vilken källa de måste rikta sina blickar för att få förlåtelse för sina synder". (2 Nephi 25:26) Över hälften av verserna i Mormons bok hänvisar till eller talar om Frälsaren.¹

Varje år, ofta under påsken och julen, ställer nyhetstidningar världen över samma frågor: Vem var

Jesus Kristus? Fanns han verkligen? Är Bibelns uppgifter tillförlitliga?² Men vi vet att Bibeln är sann. Mormon förkunnade: "Dessa uppteckningar [Mormons bok] äro skrivna i den avsikten att I skolen tro de andra [Bibeln]." (Mormon 7:9)

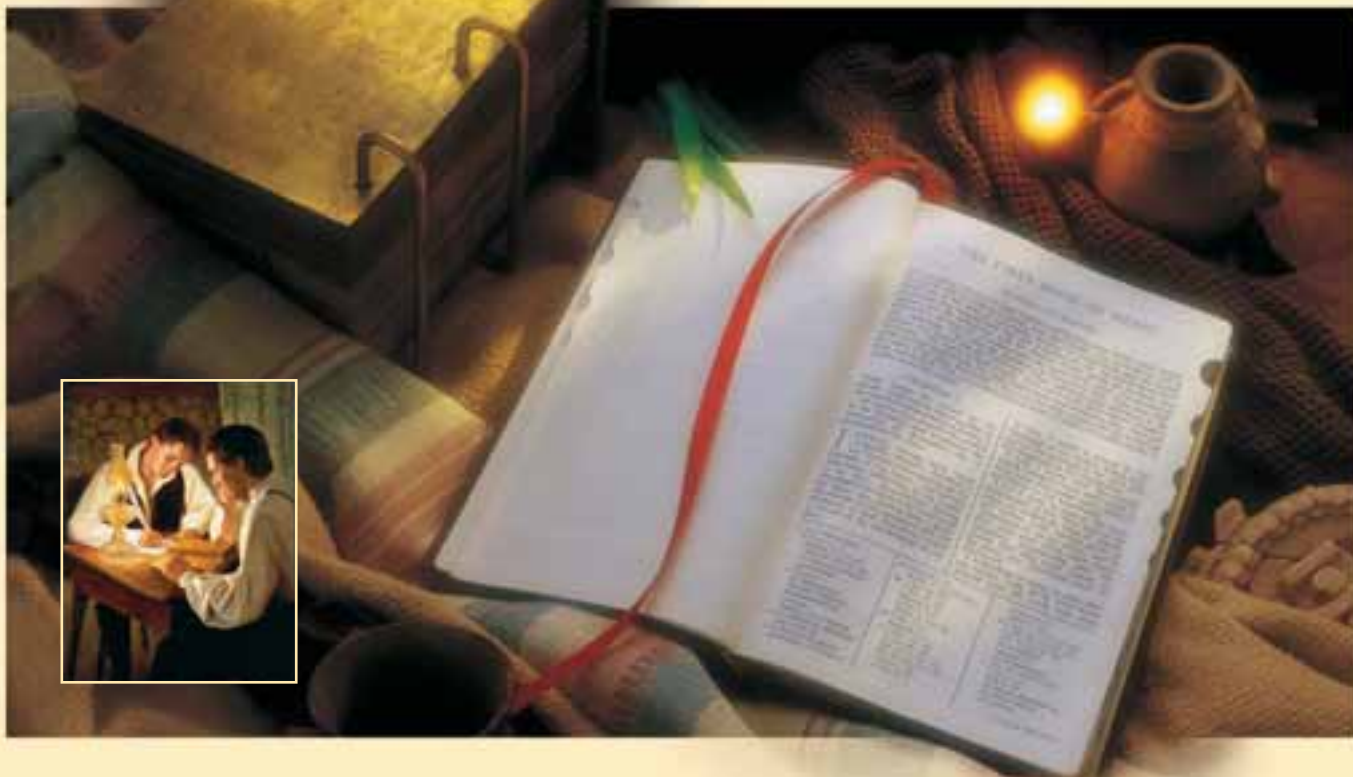
När jag var missionär i Europa i början av 70-talet började vi ofta vår undervisning genom att berätta om avfallet, eftersom Kristi gudomlighet var ett accepterat faktum. När jag återvände som missionspresident 20 år senare ändrade vi betoningen på vår undervisning eftersom tron på Jesus som Guds son, som gav sitt liv för våra synder och uppstod på den tredje dagen, hade minskat kraftigt. Vikten av vårt vittnesbörd om att Jesus Kristus är Guds son kommer att bli allt större, inte bara i Europa utan över hela världen.

En av vår tids och den kommande tidens välsignelser är att vi kan föra vårt budskap till så många som vet så lite om Jesus Kristus och hans mission. Mormons bok vittnar genomgående om Kristus och för med sig en enorm frid till alla som tar till sig boken.

I kapitlen som inväntar Messias lär vi oss om hans syften, hans löften och hans helande kraft. Vi lär oss av profetiorna om hans liv och om miraklen som skedde på den amerikanska kontinenten då han föddes.

När han hade uppstått förkunnade han: "Se, jag är Jesus Kristus, om vilken profeterna vittnade, att han skulle komma till världen." (3 Nephi

Mormons bok är ett fysiskt bevis på profeten Joseph Smiths gudomliga mission.

11:10) Vi känner hans kärlek till oss: "Jag hyser medlidande med eder, mitt inre är fyllt med barmhärtighet." (3 Nephi 17:7) "Välsignade ären I för eder tros skull. Se, nu är min glädje fullkomlig." (3 Nephi 17:20) Vi ser honom i hans majestät som vår Återlösare, konungarnas Konung.

Ur detta vittne i Mormons bok, bekräftat av Anden, försar en obeskrivlig andlig frid som försäkrar oss om att han i sanning är "uppståndelsen och livet" (Joh 11:25) och att vår eviga frid kommer genom honom.

Frid genom ett vittnesbörd om återställelsen

Mormons bok är ett fysiskt bevis på profeten Joseph Smiths gudomliga mission. Vi har tillgång till boken. Vi kan ta i den. Vi kan läsa den.

Hur kan någon tro att Joseph Smith kunde skriva en sådan bok? Hans hustru Emma skrev: "Joseph ... kunde inte skriva eller diktera ett sammanhängande och välformulerat brev, och än mindre en bok som Mormons bok. Och fastän jag var en aktiv medhjälpare i det som hände är det lika mycket ett under för mig, 'förunderligt och underbart', som för alla andra."³

Ingen förklaring för Mormons boks ursprung, förutom Joseph Smiths egen redogörelse (se Joseph Smiths skrifter

2:29–60), har visat sig trovärdig. Ärliga män vittnade villigt om att de hållit i plårtarna och att en Guds ängel visade dem för dem – ett vittnesbörd de aldrig förnekade. Än viktigare, Mormons bok innehåller ett löfte som lovar oss att om vi uppriktigt frågar Gud, med tro på Kristus, så ska han uppenbara sanningen för oss genom den Helige Andens kraft. (Se Moroni 10:3–5.)

Mormons bok vittnar om och bekräftar "att Jesus Kristus är världens Frälsare, att Joseph Smith är hans uppenbarare och profet i denna sista tid samt att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga är Herrens återupprättade rike på jorden, vilket återupprättats som en förberedelse för Messias' andra ankomst". (Inledning till Mormons bok)

Jag har sett hur Mormons bok har fått tusentals människor världen över att tro på återställelsen. Jag har hört detta beskrivas på många språk, sett hängivna människor i vitt skilda kulturer och förundrat sett hur varaktig den frid är som Mormons bok skänker. Den är sannerligen "ett förunderligt verk och ett under". (2 Nephi 25:17)

Första gången jag erfor den kraft som Mormons bok kan ha för en nyomvänd verkade jag som missionär i Frankrike. Min brittiska kamrat och jag tillbringade mycket tid med att knacka dörr – med få resultat. En eftermiddag öppnade en elegant, medelålders dam sin dörr. Hon hade inte tid att prata med oss den dagen, men vi gav henne en

Parley P Pratt sade: "Medan jag läste vilade Herrens Ande över mig, och jag visste och förstod att boken var sann, lika klart och tydligt som en man förstår och vet att han finns till."

Mormons bok och kom överens om att vi skulle komma tillbaka två dagar senare. När vi återvände till hennes lägenhet och dörren öppnades kände jag Anden starkt. Hon var ivrig att träffa oss. Hon hade läst boken och upplevt den Helige Andens mäktiga känsla. Hon berättade om den glädje och frid hon kände. Hon var beredd att göra vadhelst vi som Herrens tjänare skulle be henne göra.

Det var februari och det var kallt. Vår stad hade inget kapell, så vi installerade en portabel dopbassäng i en gammal trälada. Ångan steg från det varma vattnet. Grenens ödmjuka medlemmar stod runt den portabla dopbassängen när denna syster gick upp för trappstegen och sedan ner i vattnet för att döpas och bli medlem i kyrkan.

Friden som denna underbara syster uttryckte gav eko åt Parley P Pratts (1807–1857) ord när han berättade om första gången han läste Mormons bok: "Medan jag läste vilade Herrens Ande över mig, och jag visste och förstod att boken var sann, lika klart och tydligt som en man förstår och vet att han finns till."⁴

Med detta vittnes tillförsäkran blir vi medlemmar i kyrkan och fattar mod av våra förbunds löften och ansvar. Vårt vittnesbörd om evangeliets många principer växer allt eftersom vi går genom jordelivet, men det är ofta Mormons bok som först ger oss den stilla friden som kommer av att veta att evangeliet och prästadömet har återställts. Det är grunden vi bygger vidare på.

Frid genom Kristi rena lära

När problemen ökade bland Almas folk beslutade han sig för att "försöka Guds ords kraft på dem", som "gjorde ett mycket kraftigare intryck på människornas sinnen än svärdet eller något annat". (Alma 31:5)

Kristi sanna lära, mottagen i tro, förändrar vår själ och ger oss frid. Herren sade själv att Mormons bok innehåller "fullheten av mitt

eviga evangelium". (L&F 27:5; se också L&F 42:12.)

Mormons bok visar oss frälsningsplanen och "besvarar de stora frågorna i livet".⁵

Sanningen lärs ut i Mormons bok genom krigets och förtryckets svåra omständigheter, i profeternas predikningar, i samtal mellan fäder och söner och med Frälsarens egna ord. Det finns ett genomgående tema: "Gud själv skall komma ned bland människobarnen och återlösa sitt folk." (Mosiah 15:1) Det finns de som söker: "Jag skall berätta för eder om den kamp jag hade inför Gud." (Enos 1:2) Den uppmanar oss genomgående att lämna våra synder bakom oss och kliva upp på en högre nivå: "I tre dagar och tre nätter befann jag mig i bitter pina och själsångest, och icke förrän jag anropade Herren Jesus Kristus om barmhärtighet, fick jag förlåtelse för mina synder. Men se, jag anropade honom och fick *fred* för min själ." (Alma 38:8; kursivering tillagd) Och den innehåller Frälsarens tröstande och fridfulla ord: "Viljen I icke nu återvända till mig ... på det jag må kunna hela eder? ... Om I viljen komma till mig, så skolen I hava evigt liv. Se, min barmhärtighets arm är uträckt emot eder, och den som vill komma, honom skall jag mottaga." (3 Nephi 9:13–14)

Mormons bok förmedlar på ett stilla sätt sina berättelser och sina vittnesbörd för oss. När vi begrundar och ber om dem uppenbarar Herren till vårt hjärtas stilla kamrar vårt eget behov av att omvända och förbättra oss. När vi sluter förbund med Herren och förändrar vårt liv känner vi kraften i hans försoning och bekräftande frid. Längs vår andliga resa känner vi oss stärkta av hans nåd när vi möter livets svårigheter och besvikelser. En apostel

har sagt: "När vi vill tala till Gud så ber vi. Och när vi vill att han ska tala till oss, rannsakar vi skrifterna."⁶

Detta är friden som kommer av Kristi sanna lära, som finns i Mormons bok.

Frid i vår familj

Under vårt livs tumult, jäkt och osäkerhet längtar vår familj efter frid. Vårt hem behöver vara en tillflyktsort, en stilla plats, en plats av sanning.

President Gordon B Hinckley har gett oss ett underbart löfte om vi läser Mormons bok: "Utan reservation lovar jag er att ... ni [kommer] att känna Herrens Ande i större mått i ert liv och ert hem, en starkare beslutsamhet att vandra i lydighet mot hans bud och ett starkare vittnesbörd om att Guds Son verkligen lever."⁷ Dessa är i sanning löften om den stora frid vi behöver i vår familj.

Mormons bok är en anmärkningsvärd andlig berättelse. Profeternas ord har under århundraden förts vidare från far till son, beskyddade och bevarade under svårigheter och krig, sammanförda och sammanfattade och sedan nedgrävda under århundraden för att slutligen komma fram under denna tidernas fullhets utdelning. Är det att undra på att Herrens Ande, som genomtränger alla språk och kulturer, finns i sådan mängd i denna heliga bok?

Löftet om tröst och frid är inbäddat i varje kapitel och varje vers i Mormons bok. Vi behöver bara närma oss denna bok med en bön och i tro så kommer Frälsarens frid att genomsyra våra studier. ■

SLUTNOTER

1. Se Ezra Taft Benson, "Kommen till Kristus", *Nordstjärnan*, jan 1988, s 77.
2. Se till exempel Laurie Goodstein, "Crypt Held Bodies of Jesus and Family, Film Says", *New York Times*, 27 feb 2007, del A, s 10; Jay Tolson, "The Gospel Truth", *U.S. News & World Report*, 18 dec 2006, s 70–79.
3. "Last Testimony of Sister Emma", *Saints' Herald*, 1 okt 1879, s 290; standardiserad stavning; se också Russell M Nelson, "A Treasured Testament", *Ensign*, jul 1993, s 62–63.
4. *Autobiography of Parley P. Pratt*, utg av Parley P Pratt Jr (1938), s 37.
5. Ezra Taft Benson, "Låt jorden översvämmas av Mormons bok", *Nordstjärnan*, jan 1989, s 4.
6. Robert D Hales, "De heliga skrifterna: Guds kraft till vår frälsning", *Liabona*, nov 2006, s 26–27.
7. "Ett levande och sant vittnesbörd", *Liabona*, aug 2005, s 6.

När vi sluter förbund med Herren och förändrar vårt liv känner vi kraften i hans försoning och bekräftande frid.

En bok på många språk

DUANE E HIATT

Clara Leticia Cruz Cano från Puerto Rico började älska Mormons bok när hon var omkring fyra år gammal. Hon såg hur hennes äldre bröder fick turas om att läsa högt under familjens kvällsstudier i skrifterna och hon ville också göra det. Hon bad sina föräldrar om hjälp, och snart var hon också en av dem som läste.

När hon var tolv antog hon en ny utmaning. Istället för att läsa Mormons bok på spanska, sitt modersmål, läste hon den på engelska. När hon var 14 läste hon den på franska, när hon var 15 på portugisiska och när hon var 16 på italienska.

I augusti 2005, när president Gordon B Hinckley bad kyrkans medlemmar att läsa eller läsa om Mormons bok, var Clara redan halvvägs

in i den tyska översättningen.

”Den här är svårare, men jag kommer att läsa hela”, sade hon.

Hon har lärt sig många nya ord genom att läsa boken på olika språk. ”När jag stöter på ett ord jag inte kan så slår jag upp det. Men jag tröttnar snart på att slå upp ord, så jag lär mig dem utantill istället”, förklarar hon. Hennes språkstudier har också hjälpt

henne i hennes skolarbete. Förra året tog Clara, 17 år, studenten med högsta betyg från den allmänna skolan på sin ö.

Clara har hittat juveler under sina flerspråkiga studier. Hon upptäckte till och med att hennes mellannamn Leticia betyder ”glädje” på italienska. (Se 2 Nephi 1:21; 8:3.)

Liksom en del andra har Clara Mormons bok på flera språk. Men, säger hon, ”jag har bestämt mig för att inte ha en Mormons bok jag inte kan läsa”.

Det innebär att hennes nästa projekt redan står på hennes bokhylla. Hennes biskop Hector Alvarez såg att hon tittade i en Mormons bok i hans hem, så han gav den till henne. Hon har nu den självpåtagna möjligheten att inte bara lära sig ett nytt språk utan också ett nytt alfabet. Boken är på ryska. ■

Jesus Kristus undervisade om meningen med vårt liv på jorden

Välj under bön ut och läs från det här budskapet de skriftställen och lärdomar som tillgodoser behoven hos de systrar ni besöker. Berätta om era upplevelser och bär vittnesbörd. Inbjud dem ni undervisar att göra detsamma.

Vad är meningen med livet på jorden?

President Spencer W Kimball

(1895–1985): "Människan, skapad i Guds avbild, sattes på jorden för att uppleva dödligheten, ett mellantillstånd mellan föruttillvaron och odödligheten.

Våra första föräldrar Adam och Eva var olydiga mot Gud. Genom att äta av den förbjudna frukten blev de dödliga. Följaktligen blev de och alla deras efterkommande föremål för både den kroppsliga och den andliga döden (kroppslig död är separation mellan kropp och ande, och andlig död är separation mellan anden och Guds närhet och död vad som gäller de ting som rör anden).

För att Adam skulle återfå sitt ursprungliga tillstånd (att vara i Guds närhet) var det nödvändigt med en försoning för hans olydnad. Enligt Guds gudomliga plan skulle en återlösare bryta dödens band och genom uppståndelsen möjliggöra en förening

mellan anden och kroppen för alla människor som levt på jorden.

Jesus av Nasaret var den som innan världen skapades valdes att komma till jorden för att utföra denna tjänst, att besegra den kroppsliga döden." (Se "Den sanna vägen till liv och frälsning", *Nordstjärnan*, okt 1978, s 9.)

Vad kan jag göra för att uppfylla meningen med mitt liv?

President Ezra Taft Benson

(1899–1994): "När vår himmelske Fader satte Adam och Eva på denna jord, gjorde han det i avsikt att lära dem hur de skulle kunna återvända till hans närhet. Vår Fader lovade att en Frälsare skulle förlösa dem från deras fallna tillstånd. Han gav dem frälsningsplanen och sade till dem att de skulle undervisa sina barn om tro på Jesus Kristus och omvändelse. Dessutom befalldes Adam och hans efterkommande av Gud att bli döpta, motta den Helige Anden och ingå i Guds Sons orden ... vilken fullhet endast kan mottas i Herrens hus." ("Vad jag hoppas att ni lär era barn om templet", *Nordstjärnan*, maj 1986, s 4)

Julie B Beck, Hjälpföreningens generalpresident: "Som Guds andedötrrar erhöll kvinnorna 'sin första undervisning i andarnas värld och voro förberedda att komma' (L&F

138:56) till jorden. De var 'bland de ädla och stora' (L&F 138:55) som 'ropade av glädje' (Job 38:7) när jorden skapades därför att de skulle få en fysisk kropp med möjligheten att bli prövade (se Abraham 3:25) i en jordisk sfär. De önskade arbeta sida vid sida med rättfärdiga män för att utträta de eviga mål som ingendera kan uppnå på egen hand.

Kvinnans roll inleddes inte här på jorden och den upphör inte här. En kvinna som värdesätter moderskapet på jorden kommer att värdesätta moderskapet i nästa värld, och 'där [hennes] skatt är, där kommer också [hennes] hjärta att vara'. (Matt 6:21) Genom att utveckla ett modershjärta förbereder sig varje flicka och kvinna för moderskapets gudomliga och eviga mission ...

I mitt liv har jag sett att några av de sannaste 'modershjärtan' finns hos de kvinnor som inte fostrar egna barn på jorden men vet att 'allt måste ske i sin tid' och att de '[lägger] grundvalen till ett stort verk'. (L&F 64:32–33) ("Ett 'modershjärta'", *Liabona*, maj 2004, s 76) ■

Hjälpföreningslektionen som förändrade vår familj

Har ni någonsin önskat att det fanns ett enkelt mirakulöst sätt att skydda er familj från de onda inflytanden som attackerar från varje håll?

ANONYM

Jag såg en gradvis förändring i vår son Jakobs attityd under hans första år i high school. (Namnen har ändrats.) Han var en fin ung man, men började bli ohyfsad och upprorisk. Han tycktes inte ha tid till något annat än TV, TV-spel och Internet. Vi bråkade ständigt om hans hemläxor, att han skulle städa rummet och hjälpa till hemma. Samma sak hade hänt med våra äldre barn när de kom upp i tonåren, men det kändes allvarigare den här gången. Jag visste genom smärtfylld personlig erfarenhet att en del barn vänder sig bort från kyrkan när de växer upp. Jag bad ivrigt för att få veta hur jag kunde skydda vår yngste son och hela vår familj från världens onda inflytanden.

Men jag förväntade mig inte ett mirakel den söndagen i november när jag satte mig ner i bakre delen av rummet under Hjälpföreningen. Syster Randall, rådgivare i Hjälpföreningens presidentskap, berättade att lektionen skulle handla om skriftstudier, och jag drabbades av en trött skuld känsla när jag tänkte på min familj. ”Inte ännu en lektion om skriftstudier”, tänkte jag. ”Jag gör så gott jag kan.”

Min man är en god man och far som alltid har älskat sin familj djupt, men han hade ingen lust att studera skrifterna som familj. Vi höll bön med barnen och vi försökte hålla familjens hemafton regelbundet. Men varje gång jag föreslog att vi borde studera skrifterna som familj ville han inte ens tänka på det. Eftersom jag kände att det var viktigt

läste jag skrifterna tillsammans med vart och ett av mina barn på kvällen innan jag stoppade om dem. Det kändes som om det var allt jag kunde göra.

Men på senare tid när jag kommit in för att läsa skrifterna med Jacob hade han ofta sagt: ”Nej, inte nu. Jag är för trött [eller upptagen eller något, han hade alltid en ursäkt]. Jag läser dem själv senare.” När vi inte läste skrifterna tillsammans och jag frågade honom om det morgonen efter sade han alltid att han hade ”glömt bort” att göra det. Jag undrade hur mycket jag kunde framhärda med skriftstudierna eftersom han kunde höra sin far se på TV i rummet bredvid.

När syster Randall började lektionen förväntade jag mig än en gång att få höra hur en ”perfekt familj” läser skrifterna tillsammans. Men istället började syster Randall med att återge en berättelse från Gamla testamentet: ”I 4 Mosebok kapitel 21 kan vi läsa om hur giftormar attackerade israeliterna när de vandrade mot det förlovade landet. Många blev bitna av ormarna och dog. Israeliterna omvände sig på grund av den fruktansvärda plågan och bad Mose be till Herren att ta bort ormarna och bota dem.”

Jag kunde se min familj framför mig, hur vi vandrade genom livet och plötsligt attackerades av dagens giftormar: brottslighet, droger, pornografi, omoral. Jag kände mig lika hjälplös som israeliterna.

Varje gång jag föreslog att vi borde studera skrifterna som familj ville min man inte ens tänka på det.

Eftersom jag kände att det var viktigt läste jag skrifterna tillsammans med vart och ett av mina barn på kvällen innan jag stoppade om dem.

På nyårsdagen började min man leda oss i dagliga skriftstudier. Allteftersom tiden gick förundrades jag över hur mycket bättre stämningen i hemmet blev.

Syster Randall förklarade hur Herren bad Mose göra en kopparorm (en symbol för Kristus) och sätta upp den på en påle. Sedan lovade Mose sitt folk att alla som blivit ormbitna bara behövde se på kopparormen och så skulle de få leva. Trots att det var så enkelt berättar Alma att "många voro så förhårdade, att de icke ville se, varför de omkommo. Skälet varför de icke ville se var, att de icke trodde, att det skulle bota dem." (Alma 33:20)

Syster Randall sade till oss att giftormarna kommer i en annan gestalt idag, men vi kan också fästa blicken på Kristus och bli räddade. I vår tid har profeterna sagt till oss att läsa skrifterna dagligen, både enskilt och som familj, hålla enskilda böner och familjeböner, gå till våra möten, betala tionde, omvända oss, vara värdiga att gå till templet och hålla familjens hemafton. Det är vårt sätt att fästa blicken på Kristus och bli botade.

Enkelheten i det hon sa verkade först vara för enkelt för att skydda oss från livets dagliga frestelser. Men när syster Randall fortsatte rördes mitt hjärta och jag kände att Herren talade till mig genom henne. Jag insåg att det helt enkelt handlade om tro. Trodde jag på dagens profeter och apostlar, eller skulle jag vända mig bort, som många

israeliter vände sig bort från kopparormen?

Jag gick hem från kyrkan fast beslutet att hjälpa min familj stärkas genom gemensamma böner och skriftstudier. Jag bad under flera veckor att min man skulle ändra åsikt. Jag fastade. Jag höll en särskild familjens hemafton och bjöd in vår mindre aktiva gifta son och hans familj. Vi lärde oss om Mose och giftormarna. Till slut frågade jag en kväll min man om vi kunde inleda det nya året genom att studera skrifterna som familj. Och på nyårsdagen började han leda oss i dagliga skriftstudier.

Vår familj blev inte perfekt på en gång, men jag förundrades över hur mycket bättre stämningen i hemmet blev. Vi bråkade mindre och det var en mer kärleksfull anda i hemmet. Det gick längre mellan gångerna jag förlorade mitt humör eller kände mig missmodig. Jag kände en närhet till min man och till Herren som överraskade mig. Men det var Jacobs attityd som förändrades mest. Han började påminna oss om att vi måste studera skrifterna som familj och läste villigt när det blev hans tur.

Jag insåg återigen hur vist det är att följa profeterna och lita till deras löften. Jag har ett vittnesbörd om hur sanna följande ord från president James E Faust, andre rådgivare i första presidentskapet, är: "Det krävs ofta en övermänsklig ansträngning för föräldrar i en livligt upptagen familj att få alla ur sängarna och komma tillsammans till familjebön och skriftstudier. Det känns kanske inte alltid som om man vill be när man till sist kommer samman, men om ni envisas, blir belöningen stor."¹ ■

SLUTNOT

1. "Att berika familjelivet", *Nordstjärnan*, okt 1983, s 73-74.

Hälsa och styrka

Du känner redan till att stillasittande och dålig diet kan göra din fysiska kropp svag, mer mottaglig för sjukdomar och mindre duglig till arbete och nöje. Samma sak gäller för din ande. Skillnaden är att Gud kommer att ge dig en perfekt och praktfull kropp i uppståndelsen, men anden som ska bo i den kroppen kommer att vara precis som du har format den. (Se Alma 34:34.) Här är därför några förslag på hur du kan utveckla andlig hälsa och styrka.

Diet

- Utveckla ett intresse för andlig föda. Fortsätt att ta till dig skrifterna, tal under generalkonferensen, lektioner i kyrkan och seminariet och annan andlig föda, så kommer de att börja bli er välbehagligt. (Se Alma 32:28.)

- Frossa istället för att ta små tuggor. Andlig föda kan du äta mycket av och bli vältränad, inte fet.

- Ät mindre skräpmat. Precis som man kan förlora aptiten för en nyttig middag av att stoppa i sig för mycket godis, chips, läsk m.m. så kan för mycket tid framför TV-spel, Internet, TV:n och så vidare ge dig mycket lite eller ingen tid till andlig föda.

- Ät inte ruttan mat. Allt som förolämpar den Helige Anden är giftigt för din ande. Pornografi, grov eller rå underhållning och ohälsosam musik är helt enkelt gift.

- Det är fantastiskt hur mycket andlig näring det finns i en liten bit bröd och en droppe vatten när man tar del av sakramentet med eftertänksamhet och under bön i en anda av omvändelse.

Motionera

- Tjäna andra och visa vänlighet. Att lyfta andra är bra motion.

- Böj på knäna minst två gånger om dagen. Regelbunden bön är nödvändig för andlig kondition.

- Bär ditt vittnesbörd ofta. Det är som en muskel som blir starkare när du använder det regelbundet. ■

Profeten Joseph Smith, *en förstklassig lärare*

ÄLDSTE JAY E JENSEN

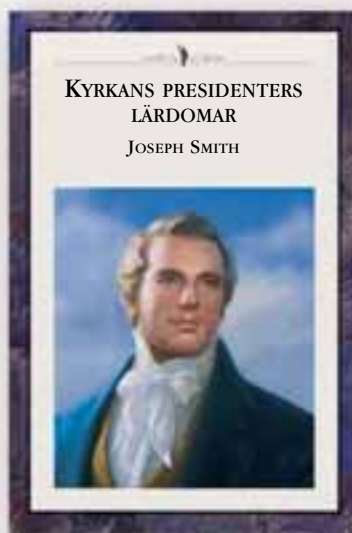
i de sjuttios kворum
Verkställande chef, Studiekursavdelningen

Medan president John Taylor (1808–1887) återhämtade sig från fyra skottsår som han fått i fängelset i Carthage och otvivelaktigt i bestörtning över sin älskade profets martyrdöd skrev han följande inspirerande ord: ”Joseph Smith, Herrens profet och siare, har gjort mera – Jesus allena undantagen – för människornas frälsning i denna världen än någon annan människa, som levat här.” (L&F 135:3)

President Gordon B Hinckley vittnade nyligen: ”Berättelsen om Josephs liv är berättelsen om ett underverk. Han föddes i fattigdom. Han uppfostrades under motgångar. Han drevs från plats till plats, falskeligen anklagad, olagligt fängslad. Han mördades vid trettioåtta års ålder. Ändå åstadkom han under dessa tjugo korta år före sin död vad ingen annan lyckats åstadkomma under en hel livstid.”¹

En av profeten Joseph Smiths många insatser är att han lade grunden för vår förståelse för evangeliets lära i dessa sista dagar. ”Detta släkte”, sade Herren till profeten Joseph, ”skall hava mitt ord genom dig”. (L&F 5:10)

Joseph hade föga formell utbildning, men den mästerliga krukmakaren formade honom till en profet med visdom och intelligens och till en förstklassig lärare med inspirerade insikter. Många av hans predikningar finns nu utgivna i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*.

Denna enastående nya bok ger medlemmar världen över möjlighet som aldrig tidigare att lära sig om återställsens profet och hans undervisning.

Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith

Joseph Smith gav hundratals inspirerade predikningar medan han var kyrkans profet och president. Olyckligtvis skrevs endast omkring 50 av dem ner. Under senare år har många människor, både yrkesmänniskor och frivilliga, flitigt sökt bland historiska uppteckningar för

att sammanföra och granska uttalanden som tillskrivits profeten. Hans undervisning studerades, bestyrktes och sammanställdes noga. Sammanställningen godkändes sedan av första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum.

Varje uttalande i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* utforskades noga för att avgöra att det verkligen var han som sagt det. Grundligt och omsorgsfullt arbete utfördes för att kontrollera originalkällor. Detta arbete var nödvändigt eftersom det sätt på vilket dessa predikningar upptecknades skiljer sig från det sätt på vilket senare presidenters predikningar upptecknades. Som det förklaras i den nya boken: ”Under Joseph Smiths livstid var stenografi inte allmänt använt. Därför skrevs hans tal ner i vanlig skrift, vanligtvis av skrivare, ledare i kyrkan och andra medlemmar. Nästan alla Joseph Smiths tal hölls utan manuskript, därför är de anteckningar som hans åhörare gjorde de enda dokument vi har av hans predikningar.”²

Vårt liv berikas och vårt vittnesbörd stärks när vi tar oss tid att begrunda lärdomarna och händelserna som återges i *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*.

Denna nya bok innehåller inspirerade uttalanden av Joseph Smith om över 125 evangelieämnen. Bokens register gör det lättare för oss att hitta profetens uttalanden om dessa ämnen. Slutnoterna i slutet av varje kapitel ger detaljerad information om källorna till profetens uttalanden. Dessutom finns det mer information om källorna i tillägget, som särskilt tar upp *History of the Church*, huvudkällan till profetens predikningar.

Boken ska användas som lektionsunderlag till evangeliekurserna i melkisedekska prästadömetts kворum och Hjälpföreningen under nästföljande två år den andra och tredje söndagen i månaden. Som verkställande chef för Studiekursavdelningen är det min förhoppning att den blir en favoritresurs för enskilda och familjer. Varje medlem i kyrkan, 18

år och äldre, får ett exemplar. Den bifogas till de andra böckerna i serien *Kyrkans presidenters lärdomar* och blir en central del i biblioteket för studier i evangeliet för enskilda och familjer.

Boken är upplagd på samma sätt som de andra böckerna i serien *Kyrkans profeters lärdomar*. Liksom de andra böckerna i serien innehåller den en introduktion som ger hjälpfulla tips för inläring och undervisning, ett historiskt sammandrag, en artikel om profetens liv och verksamhet och, i slutet av varje kapitel, förslag till studier och diskussion.

Dessa delar kan öka vår förmåga att lära oss och undervisa om Joseph Smith och hans profetiska uttalanden.

Elever och lärare får också utbyte av bilderna och det inledande materialet i varje kapitel. Boken innehåller över 140 foton, målningar och illustrationer – bland annat konstverk som aldrig tidigare tryckts. De nya bilderna illustrerar bland annat inspirerande händelser som profetens fars dop (kapitel 7); Elias besök i templet i Kirtland (kapitel 26); hur profeten lugnade ner arga milismän genom sin sympatiska läggning (kapitel 29); det laddade ögonblicket i fängelset i Richmond i Missouri när Joseph, fastkedjad tillsammans med några få av hans trogna bröder, stod upp och tillrättavisade vakternas grova tal (kapitel 30); och det mirakulösa botandet av Elijah Fordham i Commerce i Illinois (kapitel 33). Vårt liv berikas och vårt vittnesbörd stärks när vi tar oss tid att begrunda händelserna som illustreras i dessa bilder.

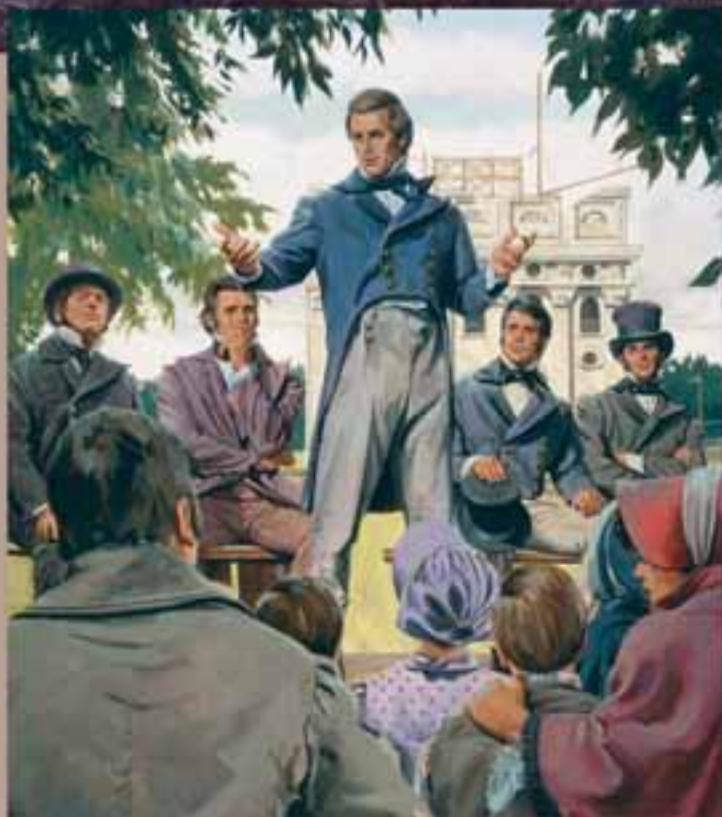
PROFETEN SOM LÄRARE

Profeten Joseph Smith var en enastående predikant, delvis på grund av hans kunskapsörst. Han kunde fånga tusentals människor i timmar medan han predikade om det återställda evangeliets sanningar. President Brigham Young (1801–1877) beskrev profetens inspirerade undervisningsförmåga: "Han förde, bildligt talat, ner himlen till jorden. Och han förde upp jorden och uppenbarade tydligt och enkelt det som hör Gud till ... Har inte Joseph påverkat er förmåga på samma sätt? Tog han inte skrifterna och gjorde dem så tydliga och enkla att alla kunde förstå dem?"¹

Äldste Parley P Pratt (1807–1857) dokumenterade ett tillfälle när profetens utomordentliga undervisningsförmåga påverkade tusentals i Philadelphia i Pennsylvania: "Han [fick] predika i en mycket stor kyrka, och omkring tre tusen människor samlades för att höra honom. Broder Rigdon talade först, och utbreddes sig över evangeliet utifrån Bibeln. När han hade talat klart, reste sig broder Joseph upp lik ett lejon som skall ryta till. Fylld av den Helige Anden talade han med stor kraft och bar vittnesbörd om de syner han sett, den änglabetjäning han åtnjutit och om då han fick se plåtarna till Mormons bok och översatte dem genom Guds gåva och kraft. Han började med att säga: 'Om ingen annan hade mod att vittna om ett så härligt budskap från himlen och om upptäckten av en så underbar uppteckning, kände han att han ville göra det för att vara rättvis mot människorna och överlämna stunden i Guds händer.'"

Äldste Pratt fortsatte: "Alla de församlade var förbluffade, omskakade, så att säga, och överväldigade av den rättframhet och kraft med vilken han talade och de under som han återgav. Ett bestående intryck gavs, många själar samlades in i fållan."²

Vid åtminstone ett tillfälle utförde Herren ett mirakel så att folket kunde höra profeten undervisa. Amasa Potter närvarade vid en predikan som Joseph Smith gav i närheten av templet i Nauvoo i april 1844. Om detta tillfälle skrev broder Potter: "När han hade talat i ungefär trettio minuter drog det ihop sig till kraftiga vindar och storm. Stoffmolnet var så tätt att vi knappt kunde se varandra, och somliga började gå därifrån, men Joseph ropade åt dem att stanna och låta sina böner stiga upp inför Gud den Allsmäktige om att

vinden skulle sluta blåsa och regnet sluta falla, så skulle det ske. På bara några minuter upphörde blåsten och regnet och allt blev stilla som en sommarmorgon. Stormen delade på sig och drog förbi norr och söder om staden, och vi såg i fjärran hur träd och buskar vajade i vinden, samtidigt som det var lugnt i en timme där vi var, och under den tiden höll profeten en av de största predikningar som han någonsin hållit över det viktiga ämnet de döda."³

Profeten Joseph Smith ivrade för att de sista dagars heliga och andra skulle få allt de kunde, och han försökte oförtröttligt undervisa dem om det som Gud så frikostigt uppenbarat för honom. Under en predikan i juni 1839 i Commerce i Illinois sade profeten: "Gud har inte uppenbarat någonting för Joseph som han inte tänker kungöra för de tolv, och även den obetydligaste av de heliga kan lära känna allt så fort han är i stånd till att uthärda det."⁴ Under en annan predikan i april 1843 sade han: "Hela dagen begrundar jag, och det är mer än mat och dryck för mig, hur jag skall få Guds heliga att förstå de syner som rullar fram likt vågors svall för min syn. Hur gärna skulle jag inte visa er det som ni aldrig har tänkt på!"⁵

SLUTNOTER

1. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young*, s 344–345.
2. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 149.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 489.
4. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 267.
5. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 514.

Inledningen till varje kapitel, med titeln "Ur Joseph Smiths liv", ger en inblick i profetens liv och de viktigaste händelserna under återställelsen. Vi får läsa om hans roll som make och far, hans förhållande till vänner och hans möten med fiender. Vi får läsa om hans framgång som ledare och hans sorg över förföljelsen. Vår kärlek till och uppskattning för honom kommer att öka när vi läser och begrunder hans personliga upplevelser. Vår kunskap och vittnesbörd om Joseph Smith, återställens profet, stärks. Låt oss titta på en del av den undervisning som denna nya bok innehåller.

Den första synen

Första kapitlet i denna enastående nya bok börjar, liksom återställelsen, med den första synen. Den ödmjuka bön som den 14-åriga Joseph Smith uppsände 1820 lyfte på tystnadens slöja som hade täckt jorden under århundraden. Händelsen var av så stor betydelse att vår himmelske Fader och hans son Jesus Kristus visade sig för den unge

Joseph. Han blev ett förstahandsvittne om att Gud och hans son verkligen existerar. Mot slutet av sitt liv sade profeten: "Jag hänvänder mig till Gud ty jag vill att ni alla skall känna honom och vara bekanta med honom ... Då kommer ni att veta att jag är hans tjänare."³ Innehållet i kapitel 1 ger oss tillfälle att studera och begrunda profetens egen redogörelse för sin mirakulösa syn.

Mormons bok

Sex kapitel i denna nya bok betonar vikten av Mormons bok genom att berätta om händelserna som omgav dess framkomst i ljuset och dess översättning och tryckning. Om tiden han översatte den profetiska skriften förkunnade profeten senare: "Genom Guds gåva och kraft översatte jag Mormons bok från hieroglyfer, ett skriftspråk som fallit i glömska i världen, och i detta underbara skeende måste jag ensam, en olärd yngling, med en ny uppenbarelse bekämpa världslig visdom och arton århundradens samlade okunnighet."⁴ Den

historiska redogörelsen för Mormons boks framkomst som finns i denna nya bok åtföljs av profetens undervisning om ämnen som skrifterna, omvändelse, bön, personlig uppenbarelse och bildandet av kyrkan.

Boken innehåller det ofta använda citatet från profeten: ”Jag sade till bröderna att Mormons bok är den mest felfria av alla böcker på jorden och slutstenen i vår religion, och att en människa genom att lyda dess bud kan komma närmare Gud än genom någon annan bok.”⁵ Erfarenheten visar att de som läser Mormons bok ofta och tillämpar dess lärdomar njuter av himlens inspiration längs livets mödosamma stig.

Genom att begrunda och be när vi läser Mormons bok och det Joseph Smith lärde om den förstår vi att Mormons bok inte skrevs av en bondpojke på 1800-talet – eller av någon annan person från den tiden. Varje gång vi läser den kommer vi att inse att den var en gåva från Gud, skriven och sammanställd av tidigare lärjungar, bevarad under tidens århundraden och översatt av den store siaren Joseph Smith. Den är ett påtagligt bevis på Joseph Smiths kallelse som återställelsens profet.

Återställelsen av aronska och melkisedekska prästadömet

Den nya boken behandlar kortfattat återställelsen av aronska och melkisedekska prästadömet och deras nycklar. Profeten vittnade om hur han fått myndigheten och nycklarna till aronska prästadömet av Johannes Döparen. ”Det räcker med att säga”, förkunnade han, ”att jag gick in i skogen för att i bön fråga Herren om hans vilja för min del och fick se en ängel [Johannes Döparen]. Han lade händerna på mitt huvud och ordinerade mig till en präst lik Aron samt att inneha detta prästadömes nycklar”.⁶ Några veckor senare visade sig apostlarna Petrus, Jakob och Johannes och förlänade Joseph Smith och Oliver Cowdery melkisedekska prästadömet och dess nycklar. Två år efter dessa mirakulösa besök vittnade profeten: ”När det gäller frälsningens förrättningar genom evangeliet tror vi inte att någon man kan betjäna människosjälarna i Jesu Kristi

namn såvida han inte har bemyndigats av Gud genom uppenbarelse eller genom att ha blivit ordinerad av någon som Gud sänt genom uppenbarelse.”⁷

Idag tillkännager vi ödmjukt att Gud gav Joseph Smith myndighet genom gudomligt tillförordnade tjänare och att profeten gav denna myndighet till andra genom att förläna dem prästadömet och dess nycklar. I tacksamhet förkunnar vi att det har funnits en obruten kedja av förläning och ordination från den tiden till idag.

Tempelförrättningar

”Under våren 1836, efter tre år av arbete och uppoffringar”, står det i kapitel 26, ”fick de heliga i Kirtland slutligen bevittna att deras vackra tempel var färdigbyggt, det första templet i denna tidsutdelning.”⁸ Hundratals samlades till invigningen. Vi kan läsa om gudomliga manifestationer som inträffade under invigningen och om vad Joseph Smith lärde om makten att besegla familjer tillsammans för evigt. Profeten betonade åter vikten av tempel när han undervisade i juni 1843: ”Det finns vissa förrättningar och principer, som, då de lärs ut och tillämpas, måste utföras på en plats eller i ett hus uppfört för det ändamålet.”⁹

Sedan 1836 har över 120 tempel byggts och invigts åt Herren. Genom templets förrättningar mottar individer sin begåvning, familjer beseglas, frälsande förrättningar utförs för avlidna förfäder, förbund ingås och liv blir välsignade.

Allt detta är möjligt tack vare det verk Herren utförde genom profeten Joseph Smith.

Fortsatt uppenbarelse

En del av Joseph Smiths mest ingående predikningar om uppenbarelse, levande profeter och följderna av att förkasta levande profeter finns i kapitel 16. Profeten förkunnade vid ett tillfälle: ”Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga grundades på direkt uppenbarelse, som Guds sanna kyrka alltid grundats enligt skrifterna.”¹⁰

Sedan Joseph Smiths dagar har uppenbarelse kommit genom män som kallats som profet att leda Herrens kyrka. Herren har inte lämnat sina tjänare, sin kyrka eller sitt folk ensamma. Vi intygar att han ger gudomlig vägledning till dem han kallar att leda sitt rike.

Familjen

Profetens råd och insikt om familjens vikt och eviga natur betonas i kapitel 42. Parley P Pratt sade en gång: ”Det var Joseph Smith som lärde mig att värdera de ömma relationerna mellan far och mor, make och hustru, bror och syster, son och dotter.”¹¹ Profetens personliga dagbok innehåller en gripande skildring av när hans far var svårt sjuk: ”Skötte om min far igen, som var mycket sjuk. I enskild bön i morse sade Herren: ’Min tjänare, din far kommer att leva.’ Jag skötte om honom hela denna dag med mitt hjärta lyft mot Gud i Jesu Kristi namn, att han skulle göra honom frisk, så att jag kunde välsignas med min fars sällskap och råd. Jag betraktar det nämligen som en av de största jordiska förmånerna att få umgås med föräldrar, vars mogna ålder och erfarenhet gör dem kapabla att ge nyttiga råd.”¹²

En lättillgänglig källa

Denna nya bok som kyrkan gett ut redogör för profetens inspirerade undervisning om missionsarbete, lydnad, död, motgångar, enighet, ledarskap, avfall, förlåtelse, vänner och många andra ämnen i evangeliet. På ett aldrig tidigare skådat sätt är nu Joseph Smiths predikningar tillgängliga för kyrkans medlemmar världen över tack vare

FÅ UT DET MESTA AV BOKEN

• Prästadömet och Hjälpföreningens ledare ska försäkra sig om att varje medlem över 18 år får ett exemplar av denna nya bok som kyrkan gett ut.

• Vi kan alla läsa, studera och begrunda varje kapitel innan lektionstiden och vara förberedda på att dela med oss av våra insikter och vårt vittnesbörd till klassen.

• Förslagen i inledningen kan hjälpa lärare fokusera på innehållet i boken istället för att komplettera med andra resurser.

• Föräldrar och barn kan ta fram lektioner till familjens hemafton genom att använda bilder, berättelser, citat och frågor i boken.

FOTO ISRAEL ANTUNES VIEIRA, BILDEN ÄR ARRANGERAD

denna bok. Aldrig tidigare har så många av Guds barn haft sådan tillgång till hans profetiska uttalanden.

Det som började med en enda själ i enskildhet under våren 1820 har vuxit till en familj på miljoner medlemmar som söker följa Jesus Kristus. Till varje trofast medlems hjärta och själ vittnar den Helige Anden om en ödmjuk och till synes alldeles vanlig pojke som Herren formade till en förstklassig profet och lärare. Vi kan hålla elden i det vittnesbördet brinnande genom att lära oss om och efterleva det Joseph Smith undervisade om, som nu finns utgivet i denna enastående nya bok. ■

SLUTNOTER

1. ”Joseph Smith Jr — Guds profet, mäktig tjänare”, *Liabona*, dec 2005, s 4.
2. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 552.
3. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 38.
4. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 60.
5. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 63.
6. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 85.
7. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 108.
8. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 305.
9. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 412.
10. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 193.
11. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 476.
12. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 478.

SÄTTA MITT ÄKTENSKAP

IRENE EUBANKS

Som vilket annat par som helst har min man och jag haft meningsskiljaktigheter under vårt äktenskap. Men ett tillfälle minns jag tydligare än alla andra. Jag kommer inte längre ihåg varför vi bråkade, men det slutade med att vi inte pratade med varandra och jag minns att jag ansåg att allt var min makes fel. Jag tyckte inte att jag hade gjort någonting som jag behövde be om ursäkt för.

Allt eftersom dagen gick väntade jag på att min man skulle be om förlåtelse. Nog skulle han inse hur fel han hade. Det måste vara uppenbart att han sårat mig djupt. Jag tyckte inte att jag kunde ge med mig, det var principen som var viktig.

Mot slutet av dagen började jag inse att jag väntade förgäves, så jag sökte Herren i bön. Jag bad att min man skulle inse vad han hade gjort fel och vilken inverkan det hade på vårt äktenskap. Jag bad att han skulle känna sig inspirerad att be om förlåtelse så att vi kunde bli vänner igen.

När jag bad fick jag en stark känsla av att jag borde gå till min man och be om förlåtelse. Jag kände mig lite chockad över maningen och påpekade genast i bönen att jag inte hade gjort något fel och därför inte borde behöva säga förlåt. En tanke kom kraftigt till mitt sinne: "Vill du ha rätt, eller vill du vara gift?"

När jag begrundade frågan insåg jag att jag kunde hålla fast vid min stolthet och inte ge med mig förrän han bad om förlåtelse, men hur lång tid skulle det ta? Dagar? Jag kände mig förtvivlad när vi inte pratade med varandra. Jag förstod att även om det här inte skulle innebära slutet på vårt äktenskap så kunde jag orsaka djupa sprickor mellan oss om jag alltid vägrade ge med mig. Jag beslöt mig för att det var viktigare att ha ett lyckligt och kärleksfullt äktenskap än att bevara stoltheten över något som

FÖRE MIN STOLTHET

senare skulle kännas trivialt.

Jag gick till min man och bad om förlåtelse för att jag gjort honom upprörd. Han bad också om förlåtelse och snart var vi återigen lyckliga och förenade i kärlek.

Sedan dess har jag ibland behövt ställa samma fråga till mig själv igen: "Vill du ha rätt, eller vill du vara gift?" Jag är så tacksam över det jag lärde mig när jag ställdes inför den frågan för första gången. Det har alltid hjälpt mig justera mitt perspektiv och sätta min make och mitt äktenskap före min egen stolthet. ■

GÖRA EN FÖRSAMLING TILL ETT "HEM"

Det kan vara skrämmande att börja om på nytt i en ny församling eller gren. Här får du fem tips på hur du kan förvandla främlingar till vänner.

KATHRYN P FONG

När jag återvände till kyrkan för många år sedan efter en tid av inaktivitet var jag säker på att alla i församlingen visste att jag var en ångerfylld syndare som försökte omvända sig. Jag tyckte att deras godhet visade sig i deras glada leenden och ömma vittnesbörd och att mina synder gjorde mig dunkel och ynkelig i jämförelse med dem. När jag ser tillbaka på den tiden inser jag att nya människor i många omständigheter kan känna sig blottställda eller särskilt utsatta. Att gå in i ett nytt möteshus, sätta sig bredvid människor man inte känner och sjunga från en egen psalmbok kan vara svårt när man tror att alla tittar på en.

Som ensamstående kvinna utan barn har jag märkt att det kan vara svårt att börja om på nytt i en ny församling. Men att gå in i ett kapell fyllt av främlingar är en skrämmande

sak jag har gjort om och om igen eftersom jag har flyttat ofta på grund av mitt yrke. Under åren som gått har jag lärt mig att se på min nya församling på ett nytt sätt och hur jag kan få dessa främlingar att bli mina vänner och goda bekanta. Följande tillvägagångssätt kan hjälpa oss alla att känna oss hemma i en församling eller gren, oavsett var i världen vi befinner oss.

Kom ihåg varför vi går till kyrkan. Ett kapell är en helig och trygg plats där vår himmelske Faders barn samlas för att tillbe honom. Där kan vi förenas i bön, sång och syfte. Undvik att döma andra eller tro att andra dömer dig. Det

känns lättare för mig när jag kommer ihåg att alla som kommer till kyrkan, liksom jag, arbetar på att ta del av Frälsarens försoning och hålla hans bud.

Presentera dig själv. Jag har lärt mig att söka upp biskopsrådet och presentera mig på en gång så att de vet att jag är ny. Efter det ser jag

FOTO JOHN LUKE, BILDEN ÄR ARRANGERAD

FOTO ROBERT CASEY, BILDERNA ÄR ARRANGERADE

Svälj din nervositet och presenterad dig för församlingens eller grenens medlemmar. Du börjar känna dig hemma i kyrkan när du lär känna andra.

När vi tjänar församlingens medlemmar och deltar under mötena hjälper det oss att lära känna och komma ihåg varandra bättre. Då får vi också tillfälle att presentera oss själva.

till att jag vet vem högprästernas gruppleddare är eftersom det är han som kommer att ge mig högpräster som hemlärare. Eftersom jag är kvinna ser jag också till att veta vilka som sitter i Hjälpföreningens presidentskap. Församlingens kamrer behöver också få min adress och mitt telefonnummer, och han skickar efter matrikelkortet från min tidigare församling. Dessa människor har presenterat mig för andra församlingsmedlemmar, hjälpt mig hitta till aktiviteter i församlingen och staven och stött mig när jag fått ett nytt ämbete.

Jag brukade sitta längst bak i närheten av dörren så att jag kunde smita ut direkt efter avslutningsbönen och på så sätt undvika att någon pratade med mig och frågade vem jag var. Men att komma till och lämna mötena med nedslagna ögon – eller med blicken på utgången – hjälper föga till för att du ska känna dig hemma i en ny församling.

Svälj din nervositet och gå fram till personen som sitter framför dig. Skaka hand med dem som undervisar klasserna du går till eller som talar under sakramentsmötet (du kan

prata med dem efteråt i foajén). Om du tar dig tid till att se ut över rummet innan du sätter dig kan du träffa olika personer och familjer varje gång du kommer till ett möte. Var modig nog att be om skjuts till en aktivitet i församlingen eller grenen. Det är oftast enklare att anlända tillsammans med någon än att gå in ensam. Be att få en församlings- eller grenskalender, den

hjälper dig komma ihåg namnen på personer. Inom kort börjar namn och ansikten passa ihop och personerna är inte längre främlingar. Och det är inte du heller.

Tjäna. Tänk ut sätt du kan hjälpa dina grannar och församlingens eller grenens

medlemmar på, även om det bara är att öppna dörren åt dem och hälsa på dem när de kommer. (Det hjälper dem att komma ihåg vem du är.) Anmäl dig när de behöver frivilliga. Ta reda på vem som är sjuk eller ligger på sjukhus och besök dem. Ta emot kallelser. Berätta för biskopen eller grenspresidenten vilka talanger du har utöver ditt ämbete när så är lämpligt och säg till honom att han kan lita på att du ställer upp vid behov.

Var redo att delta.

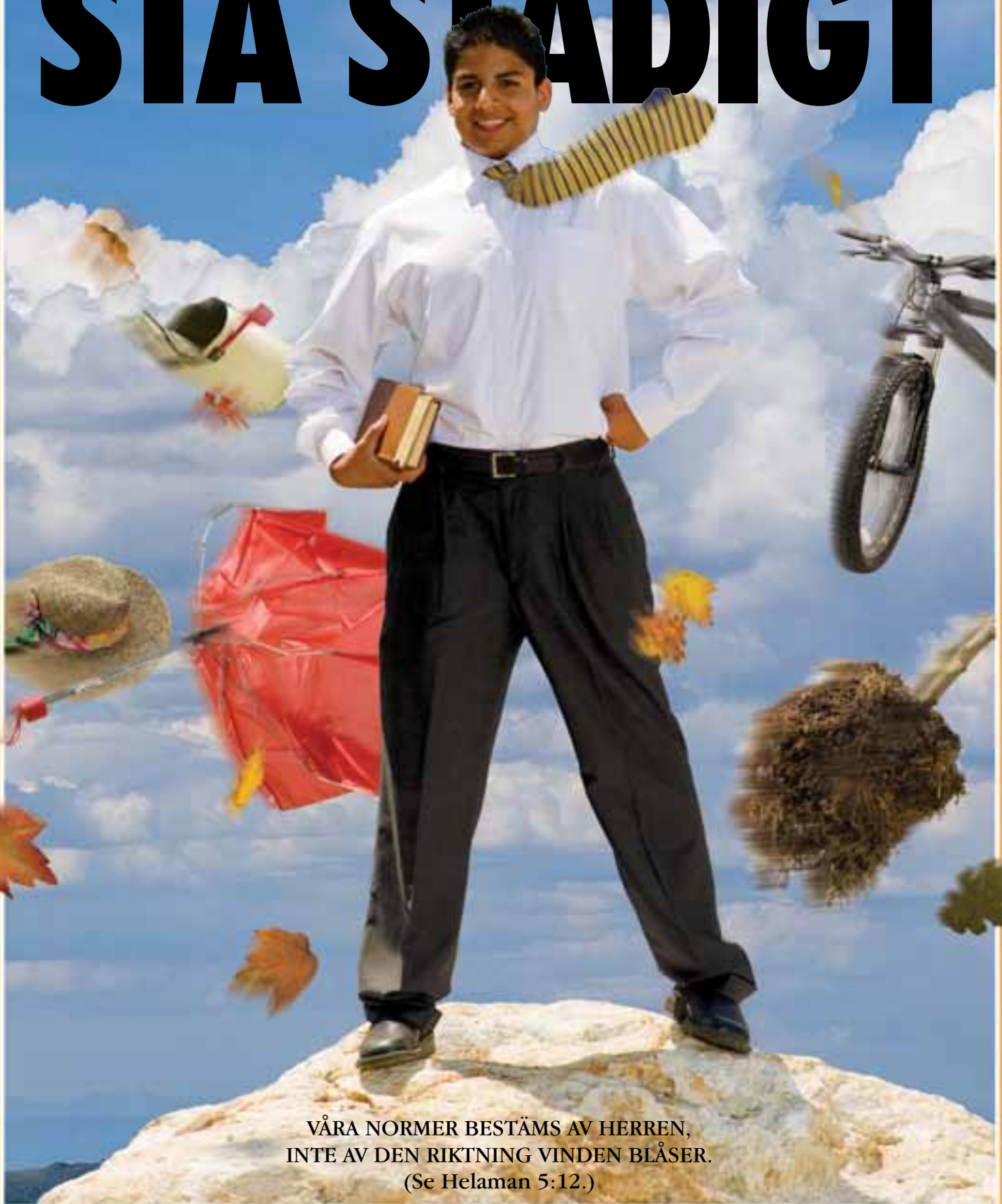
Söndagsskolans och prästadömet och Hjälpföreningens möten följer en lektionsplan. Skaffa en lektionsbok, läs lektionerna i förväg och var förberedd på att läsa skriftstäl-len eller belysa principerna som lärs ut genom att dela med dig av egna erfarenheter. Det kan kännas svårt att tala offentligt, men svälj din rädsla och var förberedd på att dela med dig av ditt vittnesbörd om att evangeliet är sant.

Sök efter nya ansikten. Behandla andra på det sätt som du vill att de ska behandla dig. Efter ett tag kommer du att märka att ”ni inte längre [är] gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj”. (Ef 2:19) Nu känner du dig hemma i din nya familj i kyrkan.

Församlings- eller grensfamiljer är allomfattande – ingen ska känna sig utanför. Man kan kanske inte alltid bli vän med alla medlemmar, men om vi delar med oss av vår kärlek till evangeliet, om vårt vittnesbörd är rent, om vi är villiga att bära varandras bördor och om vi handlar efter vår önskan att tjäna Herren genom att tjäna varandra, är vi en familj. Jag är tacksam för att oavsett var jag är i denna värld består varje gren eller församling av andra barn till vår himmelske Fader. Jag kan verkligen vittna om att församlingen jag nu tillhör är den bästa platsen jag vet. ■

STÅ STADIGT

VÅRA NORMER BESTÅMS AV HERREN,
INTE AV DEN RIKTNING VINDEN BLÅSER.
(Se Helaman 5:12.)

STÅNDAKTIGA & ORUBBLIGA

”Förbliven ståndaktiga och orubbliga, alltid överflödande av goda gärningar.” (Mosiah 5:15)

UNGA MÄNS OCH UNGA KVINNORS GENERALPRESIDENTSKAP

Vad innebär det att vara ståndaktig och orubblig? Att vara ståndaktig innebär att vara fast förankrad och stå emot förändringar, att stå fast i tro och beslutssamhet och att vara lojal och trofast. Att vara orubblig betyder också att obevekligen stå fast och inte kunna flyttas eller ledas bort. Att vara ståndaktig och orubblig i Jesu Kristi evangelium innebär att besluta sig för att följa honom, och därigenom alltid överflöda i goda gärningar.

Exempel på personer som är ståndaktiga och orubbliga

Jesus Kristus är klippan och den säkra grundvalen vi måste bygga på. Han är vårt fullkomliga exempel på

en som står ståndaktigt och orubbligt och som alltid överflödar i goda gärningar.

Vi har också levande profeter och apostlar som står fasta. En värld som många ser som allt mörkare och oroligare ser vår profet president Gordon B Hinckley som en bra tid att leva i. Han fortsätter att vara ett mäktigt exempel på en som är ståndaktig och orubblig.

Det finns också underbara män och kvinnor i skrifterna som var ståndaktiga och orubbliga i att leva enligt sin tro. Mormons bok lär oss att kapten Moroni var ”en stark och mäktig man. Han var en man med fullkomligt förstånd ... en man, vars själ fröjdade sig över sitt lands frihet

och självständighet ... en man, vars bröst svällde av tacksägelse till Gud ... en man, som verkade mycket för sitt folks välfärd och trygghet ... Han var en man, som hade en fast tro på Kristus.” (Alma 48:11–13)

Hur skulle världen se ut om vi alla var lika honom? Skrifterna säger: ”Om alla människor hade varit, vore eller alltid skulle bli Moroni lika, se, då skulle själva helvetets krafter för evigt hava rubbats, ja, djävulen skulle aldrig hava haft makt över människobarnens hjärtan.” (Alma 48:17.)

Moroni verkade tillsammans med Helaman och andra bröder som ”icke [voro] mindre verksamma ibland folket”. (Alma 48:19) Helaman ledde en armé av 2 000 unga män som, liksom dagens modiga ungdomar, ”alltid troget utförde vad som än blev dem anförtrott ... ty de hade blivit undervisade om att hålla Guds bud och att vandra i uppriktighet för honom.” (Alma 53:20–21) Dessa unga män var sanna och hängivna.

Ester är ytterligare ett exempel på en person som var fast och orubblig. Hon visste att hon blivit gudomligt placerad på en plats och i en position där hon kunde rädda sitt folk. Som Mordokaj sade till henne: ”Vem vet om du inte har nått kunglig värdighet

just för en tid som denna?" (Ester 4:14) Hon är ett stort exempel på tro och beslutsamhet.

Vi har stora exempel omkring oss på personer som är ståndaktiga, orubbliga och som alltid överflödar i goda gärningar. Många av oss ser hur våra föräldrar glatt

håller sina tempelförbund. Vi ser missionärer runt om i världen som är fullständigt lydiga och trofasta i sitt tjänande. Ledare, lärare, bröder, systrar och vänner kan också exemplifiera dessa egenskaper.

Hur kan du följa deras exempel och vara ståndaktig och orubblig? Var och en av oss kan vara bestämda och orubbliga i vår lydnad och värdighet. Vi måste sträva efter att vara fullständigt trofasta i att be, studera skrifterna, betala vårt tionde, leva efter visdomsordet, gå till våra möten, vara rena i tankar och handlingar, hedra prästadömet och visa vänlighet mot vår familj och våra vänner.

Välsignelserna av att vara ståndaktig och orubblig

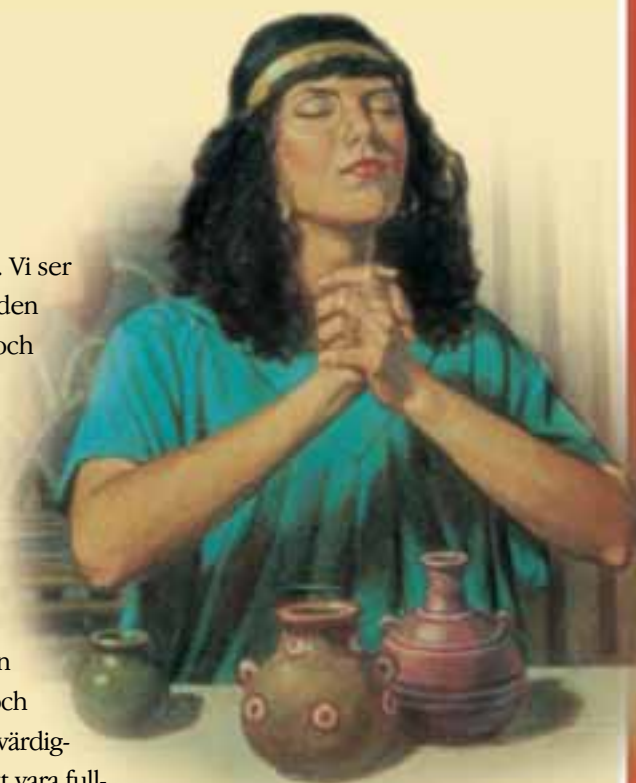
Temat för veckoträffarna 2008 kommer från slutet av konung

Benjamins sista predikan. (Se Mosiah

2-5.) Folket röredes så mycket av det han

sade att de kände en mäktig förvandling i sitt hjärta: De hade inte längre någon benägenhet att göra ont, utan alltid gott. (Se

Mosiah 5:2.) På grund av denna förändring sade

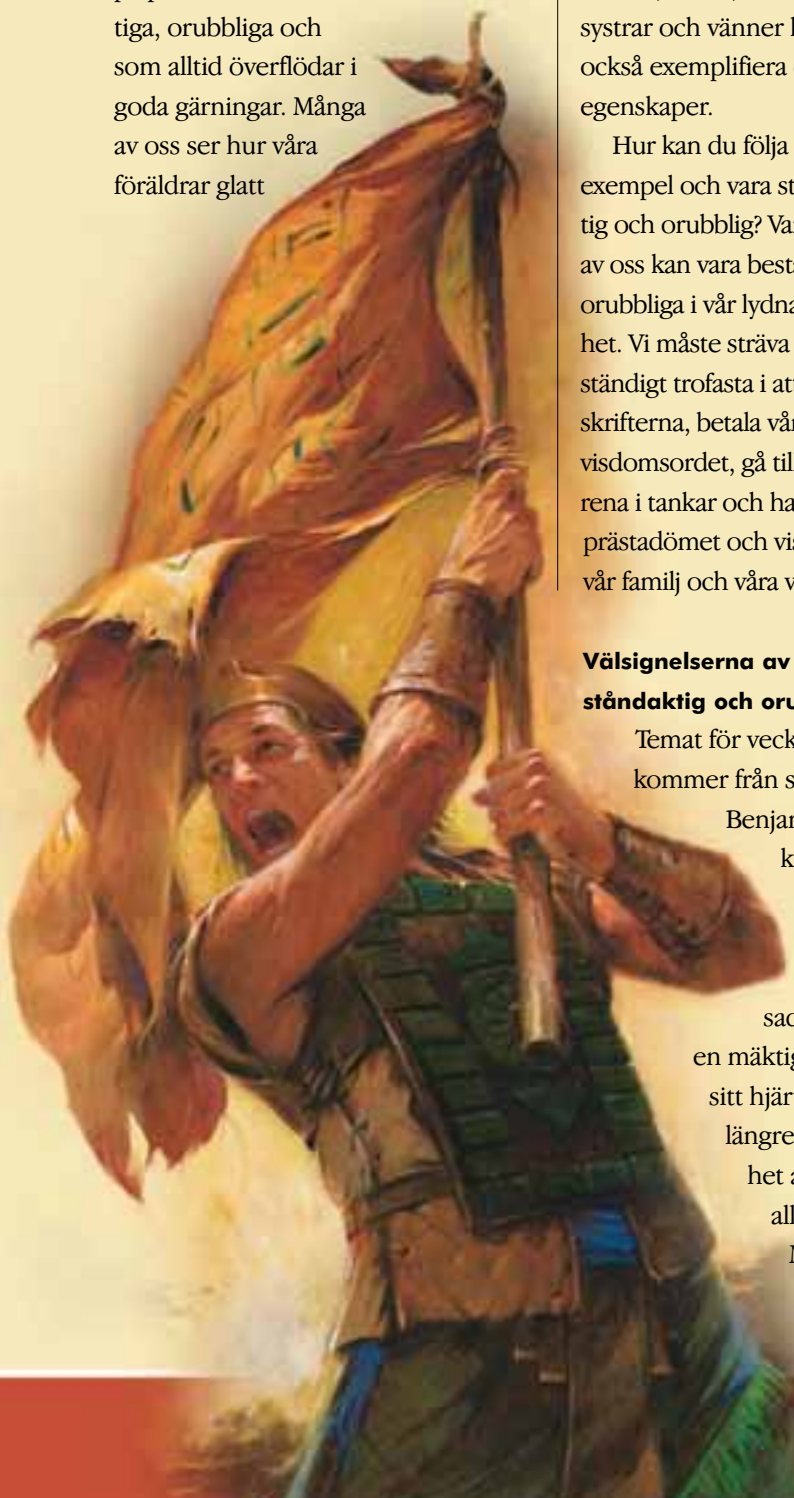
konung Benjamin till folket att Herren skulle "sätta sitt insegel på [dem], så att [de kunna] komma till himmelen och hava evig frälsning". (Mosiah 5:15)

Äldste David A Bednar i de tolv apostlarnas kvorum förklarade att ordet insegel eller *besebling* syftar på "den Helige Andens bekräftande makt ... Att få den Helige Andens 'godkännande stämpel' blir 'med tiden' resultatet av trofasthet, redbarhet och ihärdighet i att hålla evangeliets förbund."¹

När vi bygger på Frälsaren Jesu Kristi säkra grundval kan också vi få ta emot en sådan stor välsignelse. Vi kan få en mäktig förvandling i vårt hjärta, beseglas till evigt liv genom den Helige Andens bekräftande makt och slutligen få allt som Frälsaren har. ■

SLUTNOT

1. Se "Vi måste födas på nytt", *Liabona*, maj 2007, s 22.

Varför vaknade jag klockan tre på morgonen?

Stan Byrd

Först trodde jag att det var min hustru Eva som hade knuffat till mig. Men när jag vände mig om såg jag att hon fortfarande sov. Jag satte mig upp och hade en

stark känsla av att jag behövde gå till vardagsrummet. Jag klev upp ur sängen och gick ner längs hallen. Jag tittade till barnen på vägen och de låg i sina sängar och sov.

I vardagsrummet alstrade vår kolspis en trevlig värme, kvällens kolranson glödde fortfarande starkt. Spjället var rätt justerat och pannan verkade fungera som den skulle. Allt såg normalt ut. Till och med hunden sov, omedveten om att jag stod där. Utanför såg jag bara orörliga skuggor som låg över en snötäckt trädgård.

När jag såg mig omkring igen var jag fundersam. Känslan jag hade var

När jag såg mig omkring var jag fundersam. Känslan jag hade var påtaglig. Så varför stod jag ensam i vardagsrummet klockan tre på morgonen?

påtaglig. Så varför stod jag ensam i vardagsrummet klockan tre på morgonen? Jag dröjde mig kvar några minuter till men bestämde mig sedan för att gå och lägga mig igen.

Precis när jag vände mig mot sovrummet hörde jag ett metalliskt *swoosh* bakom mig. Jag vände mig snabbt om och såg rök och glödande kol forsa ut från spisens baksida! En nit på spisaröret hade plötsligt gått sönder och en del av röret hade glidit ner ovanpå en annan del och lämnat ett gapande hål efter sig.

Jag ropade på Eva för att få hjälp. Sedan tog jag snabbt på mig ett par tjocka läderhandskar som jag förvarade i närheten av spisen och satte

ihop rörbitarna igen. Efter det hjälpte jag Eva att få bort röken från vardagsrummet. Sedan inspekterade vi skadorna.

Glöd och sot hade bara bränt en liten del av heltäckningsmattan. Om jag inte hade varit där när röret gick sönder skulle hela vardagsrummet snabbt ha täckts av flammor. Vårt hem

skulle förmodligen ha totalförstörts och vi kunde ha mist livet – om inte den Helige Anden skickat sin stilla, men bestående maning.

När jag återvände till sängen var jag tacksam för att en kärleksfull himmelsk Fader, som ser till allting, varnade mig för att en liten metallnit skulle brista denna kalla vinternatt. ■

Hur skulle jag komma till kyrkan?

Alberto Bocca

Ar 1997 skickades jag till La Victoria i Venezuela i arbetet och skulle bara ha varit där i tio dagar. När jag insåg att jag inte skulle komma tillbaka hem till Italien som förväntat, började jag leta efter ett sista dagars heligt kapell så jag kunde gå till kyrkan på söndagen.

En dag under lunchen blev jag bekant med en ung italiensk ingenjör som visste att det fanns ett kapell i Maracay. Han ritade en karta åt mig. Jag hade tillgång till en bil, men hade tyvärr inte ännu genomgått den medicinska undersökningen som krävdes för att jag skulle få tillfälligt körtillstånd.

Jag var ny i området, talade bara lite spanska och flera människor hade rått mig att inte använda mig av kollektivtrafiken på egen hand. Jag stod inför ett problem. Påsksöndagen närmade sig och jag ville verkligen förnya mina förbund genom att ta del av sakramentet. Hur skulle jag komma till kyrkan i Maracay om jag inte körde? Om jag körde riskerade jag att stoppas av polisen för att jag körde utan tillstånd.

När jag övervägde mina valmöjligheter kom jag att tänka på tolfte trosartikeln: "Vi tror på att ... lyda, ära och understödja lagarna." Jag visste att jag måste lyda landets lagar (se L&F 58:21) och inte köra, även om det innebar att jag skulle missa

kyrkans möten.

Några dagar senare flyttade jag till ett hotell där flera av mina arbetskamrater bodde. På lördagsmorgonen gick jag på en promenad, och när jag återvände till hotellet funderade jag fortfarande på hur jag skulle komma till kyrkan nästa dag. När jag gick förbi receptionen såg jag till min förvåning ett exemplar av *Liabona* på spanska.

"Vem är medlem i kyrkan här?" frågade jag. Någon svarade att tidningen tillhörde en av hotellarbetarna. Receptionisten gick till hans kontor och bad honom prata med mig. När vi samtalade om kyrkan berättade denne gode broder att det fanns en församling där i La Victoria och att kapellet låg på promenadavstånd från hotellet. Han sade att han gärna skulle hämta mig följande morgon och följa mig till kyrkan. Vad glad jag blev!

Jag blev kvar i La Victoria i ytterligare två månader. Under den tiden fick jag många nya vänner medan jag glatt deltog i möten och aktiviteter. Strax efter påsken fick jag körtillstånd och kunde därför åka till stavs-konferensen i Maracay.

Medan jag var i Venezuela stärktes mitt vittnesbörd om att lyda landets lagar – även när det är olägligt. Jag fick också ett vittnesbörd om att kyrkans tidningar är ett effektivt sätt att dela med sig av Herrens välsignelser. ■

Boken med svaren

Alessandra Maria Pereira de Paula

När jag såg på en dokumentär om Amazonas djungel lärde jag mig att missionärer från många religioner hade undervisat naturbefolkningen om Jesus Kristus. Jag började tänka på alla deras miljoner förfäder som aldrig hade hört talas om Jesus, om evangeliet eller frälsande förrättningar som dopet. Kunde de bli frälsta? Om Frälsaren kom för att frälsa hela människosläktet, varför hade så många under historiens gång utestängts från hans underbara budskap?

Jag sökte efter svar i Bibeln, men fann inget som visade på att den gamla världen ens var medveten om att det fanns människor på den amerikanska kontinenten. Ingen pastor, präst eller bibelforskare kunde svara på mina frågor.

En dag rörde en psalm jag hörde vid mitt hjärta. Jag lärde mig psalmen på mitt modersmål portugisiska och när jag försökte översätta psalmen till engelska kom jag på att min granne Jesuina var en sista dagars helig och ofta bjöd in de

amerikanska missionärerna. Jag frågade henne om missionärerna kunde översätta den åt mig. Nästa dag fick jag översättningen tillsammans med en lapp där det stod: "Det var ett nöje att kunna hjälpa dig. Vi skulle vilja träffa dig en dag."

När jag träffade missionärerna en vecka senare bjöd de in mig till kyrkan. Men jag tyckte inte om mormonerna. Medlemmar i min familj och ledare för andra kyrkor jag hade undersökt brukade kritisera dem och säga att de var en farlig sekt. De hade sagt mycket som var negativt och som jag trodde var sant. Men en regnig söndag strax därefter vaknade jag med en stark önskan att besöka deras kyrka – att ge tillbaka något för att de varit så vänliga, men jag var också nyfiken. Under första mötet gick folk upp till talarstolen och vittnade om att de visste att kyrkan och Mormons bok var sanna och att Joseph Smith var en Guds profet. Med oro i mitt hjärta lämnade jag mötet och gick till söndagsskolan.

När läraren nämnde skriftställen eller berättelser från Bibeln deltog jag ivrigt. Men när hon talade om Mormons bok satt jag tyst och stilla. Varför behövde vi en till bok om vi redan hade Bibeln? Innan jag gick tackade läraren mig för mina kommentarer och förvånade mig sedan genom att ge mig hennes eget exemplar av Mormons bok.

När jag återvände hem gick jag in på mitt rum, knäböjde och började allvarligt tala med min himmelske Fader. Jag sade till honom att mormonkyrkan kändes speciell, men att jag inte ville att motståndaren skulle vilseleda mig. Jag bad att han skulle hjälpa mig reda upp mina oroliga känslor och visa mig vilken kyrka som var sann.

Efteråt kände jag en stark önskan att läsa Mormons bok. Jag bad igen om styrka och vägledning. Under bönen fick jag en stark och god känsla – en inre värme. Jag visste att jag inte var ensam. En tanke kom genast till mitt sinne: "Läs boken!"

Jag öppnade den och började läsa. Innan jag hade läst klart inledningen rann tårar nedför mina kinder medan Herren uppenbarade mysteriet med naturbefolkningen. Mormons bok tycktes framtagen speciellt för att stilla mitt sinne. Jag kände stor glädje över att mina frågor besvarats. Det var som om de forntida amerikanerna hade talat från graven för att berätta för mig om deras liv och för att vittna om att också de kände Jesus och att han hade lidit för dem också.

Förundrad över min upptäckt sökte jag upp missionärerna och lyssnade på deras lektioner. På påsksöndagen den 31 mars 1991 gick jag ner i dopets vatten – det bästa beslutet jag någonsin fattat.

Jag kände mig oändligt tacksam mot min himmelske Fader för hans nåd och stora visdom. Jag vet att han är rättvis, att han inte glömt några av sina barn och att han ivrigt vill uppenbara sin plan för alla människor. Jag vet att Mormons bok är en helig bok. Den är sann. ■

Något jag inte väntade mig

Aubrey Williams

Under high school började jag träffa en ung man som min familj inte var förtjusta i. På grund av deras motstånd blev jag till slut fientligt inställt till mina syskon och hatfull mot mina föräldrar. Tråkigt nog var jag övertygad om att de inte visste vad som var bäst för mig, det visste bara jag. Vad kunde de ha emot min pojkvän? Jo, visst sade han hemska saker till mig ibland. Men jag trodde att han sårade mig för att han älskade mig. Jag trodde att ingen annan verkligen brydde sig om mig.

Mina känslor och min uppfattningsförmåga förändrades av misshandeln. Jag var arg på alla ena sekunden och sekunden därefter djupt besviken på mig själv. Jag höll mig borta från kyrkan, undvek alla som verkligen älskade mig och avhöll mig från allt som var andligt, särskilt god musik. Jag led, men ville inte erkänna det.

Medan jag kämpade med mitt liv och alla omkring mig bad min fiollärare mig om hjälp. Hon var musikledare i Primär i sin församling och de planerade ett

sakramentsmöte där Primärbarnen skulle sjunga. Min lärare bad mig ackompanjera några sånger på fiolen. Jag ville inte men sade ja ändå. När hon gav mig musiken bläddrade jag igenom bladen. Sista stycket var "Jag är Guds lilla barn". (Psalmer, nr 194)

Jag kände mig motvillig, för jag visste hur mäktig musik är. Jag började öva på sångerna i alla fall, samtidigt som jag gjorde allt för att stöta bort Anden – från att tänka på hur mycket jag hatade min familj till att försöka hålla sångerna borta från mitt huvud när jag inte övade på dem.

När söndagen för programmet till slut kom ville jag bara att det skulle vara över. Under programmet försökte jag ignorera

Anden sade till mig att lyssna till orden och komma ihåg att jag var Guds barn.

Anden, men när det var dags för avslutningssången gjorde min fiollärare något jag inte väntade mig. Hon vände sig om och bad församlingen sjunga med.

Jag satte stråken mot strängarna och framkallade första tonen. Anden träffade mig med sådan kraft att tårar började strömma nedför mina kinder före slutet på andra strofen. Anden sade till mig att lyssna till orden och komma ihåg att jag var Guds barn, att han tyckte att jag var speciell och att jag inte behövde en pojkvän som misshandlade mig. Jag behövde honom istället.

Ljudet av alla dessa röster – unga som gamla – som sjöng psalmens enkla ord hjälpte mig höra och förstå hans ord, min familjs ord och orden från mina ledare i kyrkan. Musik var min svaghet. Min himmelske Fader visste att det var vägen till mitt hjärta. Jag var den som behövde förändra mig, inte min familj.

Herren känner till och förstår musikens kraft. (Se L&F 25:12.) Den kan lyfta oss och öppna vårt hjärta och sinne för Anden. Jag kommer alltid att vara tacksam för musi-

ken och den anda den skänker mig än idag. ■

Närmare Gud

Även när jag inte gick i kyrkan ville jag fortsätta prenumerera på *Liabona*. En dag gick jag ut på Internet och beställde en prenumeration och en syster skickade den till mig omgående. Jag blev mycket glad över numret för nya medlemmar (okt 2006). Det talade kraftfullt till mig och bevisade återigen att detta evangelium är sant. Genom *Liabona* kommer jag lite närmare Gud.

Marcio Honirio Peres, Brasilien

Ger näring åt vår tro

Jag är så glad när jag läser *Liabona*. Jag använder tidningen under mina lektioner i Hjälpföreningen och familjens hemafton. Jag gav *Liabona* till en vän som inte är medlem. Jag tycker om att läsa den eftersom jag förstår kyrkan bättre och vad som händer där. Tack så hemskt mycket för att ni förbereder bra ämnen och goda lektioner så att vi kan ge näring åt vår tro på vår himmelske Faders sanna evangelium.

Maasoama Bernard, USA

En daglig guide

Liabona är som en ständig ledsagare. Jag läser den varje dag – under raster på jobbet, hemma och närhelst jag får tillfälle. Råden från generalauktoriteterna och olika livserfarenheter hjälper mig styra mitt liv. Jag

uppskattar alla berättelser.

Liabona har stärkt mitt vittnesbörd om Jesus Kristus.

Den är en daglig guide.

Wilfred Kenneth F Wokekoro, Nigeria

Vila efter en svår dag

Jag är trött efter skolan och när jag går till mitt rum vill jag bara sova. Då läser jag *Liabona*. Jag tycker om att läsa den. Alla budskapen är verkligen inspirerade och påminner mig om allt som Jesus Kristus lärt oss. Jag vet av hela mitt hjärta att de är sanna.

Judie Ann Diamada Boligor, Filippinerna

Försoningens kraft

Liabona publicerade en artikel om Kristi försoning och hur den kunde påverka människors liv, och jag insåg att mina synder låg i det förgångna och att jag kunde gå vidare och börja om på nytt. Jag är nu president för Unga kvinnor och njuter av att arbeta med de unga kvinnorna. Jag är mycket lycklig och hoppas att jag kan hjälpa människor som ännu inte låtit döpa sig att veta att detta är den sanna kyrkan.

Viarda Martínez, Dominikanska republiken

KRISTUS I GETSEMANE, AV HEINRICH HOFMANN, MED TILLSTÄND AV C. HARRISON CONROY CO

Grunden för missionsarbete

Liabona är en oersättlig grund för missionsarbete. Jag har redan hjälpt flera undersökare genom att använda artiklar från *Liabona*, särskilt för att förbereda dem för dop och konfirmation.

Petra Longerich, Tyskland

Mejla era kommentarer till liabona@ldschurch.org. Eller posta dem till:

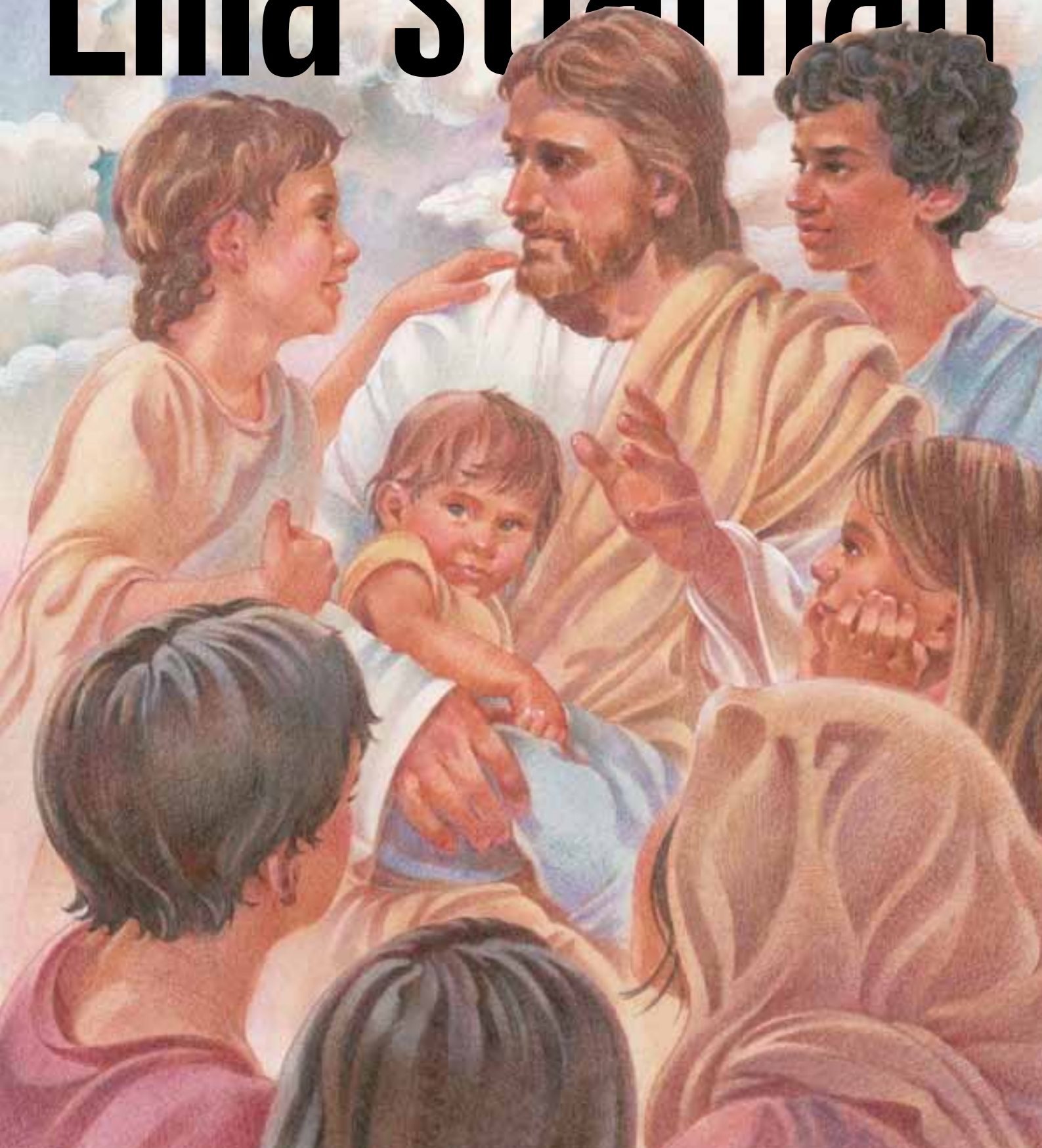
Liabona, Comment

50 E. North Temple St., Rm. 2420

Salt Lake City, UT 84150-3220, USA

Brev kan förkortas eller förtydligas.

Lilla stjärnan

Ljuset från en ny dag

PRESIDENT GORDON B HINCKLEY

Jag hade ett minnesvärt möte med en före detta premiärminister. Han hade sett många konflikter och problem i sin tid. Han återgav en mycket intressant berättelse om en judisk rabbi som samtalade med två vänner. Rabbin frågade en av dem: "Hur vet man att natten är över och att en ny dag har börjat?"

Hans vän svarade: "När du tittar österut och kan skilja på ett får och en get, då vet du att natten är över och att dagen har börjat."

Den andre fick samma fråga. Han svarade: "När du tittar långt bort och kan skilja ett olivträd från ett fikonträd, då vet du att morgonen har kommit."

Sedan frågade de rabbin hur han kunde veta att natten var över och dagen hade börjat. Han tänkte en stund och sade sedan: "När man tittar mot öster och ser en kvinnas ansikte och kan säga 'hon är min

**President Hinckley
påminner oss om
att vi alla är bröder
och systrar.**

system', och när man tittar mot öster och ser en mans ansikte och kan säga 'han är min bror', då vet man att ljuset från en ny dag har kommit."

Tänk på detta för ett ögonblick, mina kära vänner. Det handlar om broderskapets sanna innebörd.

Jesu Kristi evangelium är det enda som kan förstöra hatet som råder människor emellan. Om de inbjuder evangeliet i sitt liv kommer det att finnas ett mycket större mått av frid i världen. Det är därför ni och jag är här — för att undervisa om Herren Jesu Kristi evangelium och beröra människors hjärtan så att de ser varandra som bröder och systrar och som barn till vår Fader i himlen. ●

Från ett tal vid Brigham Young-universitetet den 31 oktober 2006, och "Ord från den levande profeten", Liahona, dec 1996, s 8.

NÅGOT ATT TÄNKA PÅ

1. I berättelsen jämför rabbin kärlek med en ny morgons ljus. Varför gör evangeliets ljus att vi känner kärlek i vårt hjärta?

2. Hur kan du dela med dig av evangeliets frid och ge andra frid?

3. Hur kan du få uppleva evangeliets frid i ditt eget liv?

Frälsningsplanen

Födelsen

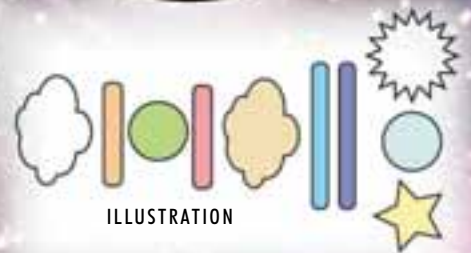
Döden

Föruttillvaron

Andevärlden

Jordelivet

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på "Languages".

Uppståndelsen

Yttersta domen

Det telestiala
riket

Det
terrestriala
riket

Det
celestiala
riket

Det liv som jag fått är en del av en plan

”Alla människor – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar.”
(”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”)

LINDA CHRISTENSEN

Det liv som jag fått är en del av en plan.

Jag levde i himlen som ett av hans barn.

Jag valde att komma hit till vår vackra värld,

att låta mig ledas av Gud på min färd.

(”Jag kan följa Guds plan”, *Barnens sångbok*, s 86–87)

Dessa ord lär dig att du levde med din himmelske Fader innan du kom till jorden. Du är hans barn. Din himmelske Fader bad sin son Jesus Kristus att skapa jorden. Jorden förbereddes så att du kunde komma hit och få en kropp. Du fick också handlingsfrihet och du valde att komma till jorden och lära dig följa din himmelske Faders plan.

Du kan lära dig om din himmelske Faders plan i skrifterna. Jakob, en profet i Mormons bok, lärde att Jesus Kristus valdes till vår Frälsare. Han skulle komma till jorden, ta på sig världens synder och göra det möjligt för alla vår himmelske Faders barn att återvända till honom. Tack vare Jesus kan du omvända dig och få förlåtelse för dina synder. Jakob sade: ”O, hur storartad är icke vår Guds plan!” (2 Nephi 9:13)

Din himmelske Fader älskar dig. Han har gett dig hans ord – skrifterna – så att du kan lära dig mer om hans plan. Om du följer hans plan blir du lycklig på jorden och får återvända för att bo hos honom en dag.

Aktivitet

Ta loss sidan LS4 och klistra fast den på tjockt papper. Klipp ut varje figur längs de heldragna svarta linjerna och sätt fast en bit flanell eller något annat grovt tyg på

baksidan. Använd bilden av den färdiga flaneltavlan för att hjälpa dig sätta flanellfigurerna på rätt plats. Lär dig om frälsningsplanen och berätta om det du lärt dig för din familj. Du kan kanske använda den här aktiviteten under en lektion på familjens hemafton?

Förslag till samlingsstunden

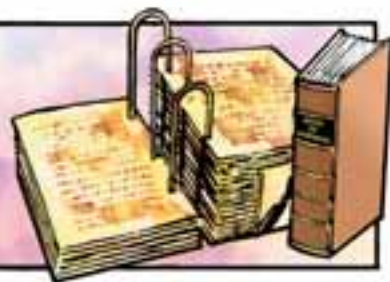
1. Visa en bild på första presidentskapet och de tolv apostlarnas kvorum och ett exemplar av ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”. (Liahona, okt 2004, s 49) Samtala om hur viktigt tillkännagivandet är och hjälp barnen lära sig första meningen i andra stycket utantill. Förklara att ”skapade till Guds avbild” innebär att vi har fått en fysisk kropp och kan bli lika vår himmelske Fader. Samtala om den välsignelse det är att ha en kropp. Hänvisa till Mina evangelieideal: ”Jag ska hålla mitt sinne och min kropp heliga och rena och jag ska inte använda sådant som är skadligt för mig.” Prata om olika sätt att visa respekt för kroppen.

2. Säg ”Jag har en gudomlig bestämmelse” och fråga barnen vad de tror att det betyder. Samtala om innebörden av orden gudomlig (direkt från Gud) och bestämmelse (en förutbestämd plan). Läs Abraham 3:23 tillsammans. Stryk under orden ”du utvaldes innan du föddes”. Berätta om Abrahams liv. Betona att vår himmelske Fader kände och älskade Abraham under det förjordiska livet. På grund av hans lydnad välsignade vår himmelske Fader Abraham mycket. Berätta om andra som var utvalda innan de föddes för att utföra en viktig mission: Joseph Smith (se 2 Nephi 3:14–15), Gordon B Hinckley (se ”Sök Guds rike”, Liahona, maj 2006, s 82) och Jesus Kristus. (Se Moses 4:1–2.) Påminn barnen om att vår himmelske Fader har en viktig mission för dem att uppfylla medan de är på jorden. Fråga: ”Vad tror du att vår himmelske Fader vill att just du ska göra?” Bär vittnesbörd om att varje person har en gudomlig bestämmelse och att vi kan utföra den bättre när vi väljer det rätta. ●

FRÅN PROFETEN JOSEPH SMITHS LIV

Född av goda föräldrar

Joseph Smith förbereddes för att bli profet av rättfärdiga föräldrar.

När hans mamma Lucy Mack Smith var en ung mamma blev hon svårt sjuk. Doktorn sade att hon skulle dö.

Himmelske Fader, jag är inte redo att dö. Jag vet inte än vad jag behöver göra för att komma till himlen.

Om du låter mig leva ska jag alltid försöka tjäna dig.

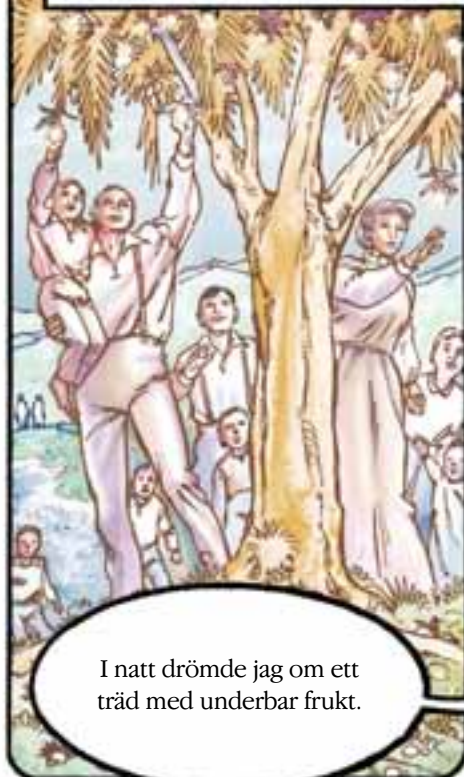
Hon började genast bli bättre. Hon försökte hålla sitt löfte genom att låta döpa sig.

Du vill att jag ska döpa dig, trots att du inte vill tillhöra min kyrka?

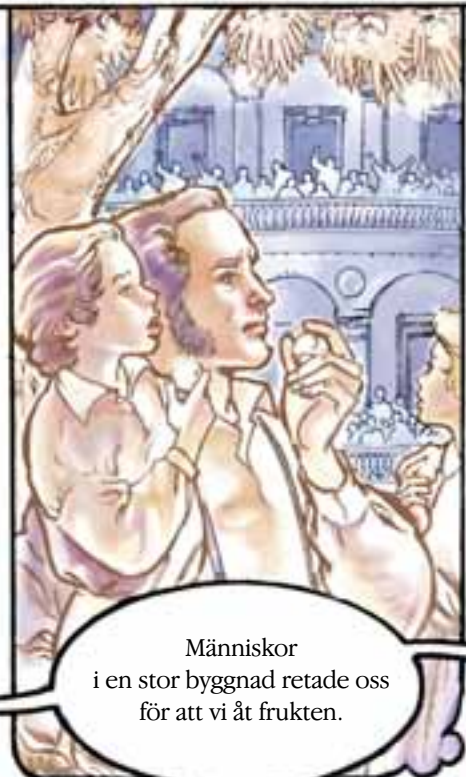
Precis. Det känns inte som om den sanna kyrkan finns på jorden idag, men Bibeln säger att jag måste döpa mig. Jag vill vara lydlig.

Josephs far var också religiös. Flera år innan sonens syn såg Joseph Smith den äldre syner som förberedde honom för att ta emot sanningen. Han såg en syn som liknade den som Lehi och Nephi såg.

I natt drömde jag om ett träd med underbar frukt.

Människor i en stor byggnad retade oss för att vi åt frukten.

Jag lärde mig att frukten representerade Guds kärlek.

Den unge Joseph lärde sig av sina föräldrar att det var viktigt att be och studera skrifterna. Eftersom hans föräldrar lärt honom väl visste han hur han skulle finna svaren på sina frågor.

Kom barn, det är dags att studera Bibeln och ha familjebön.

Efter Josephs första syn trodde hans familj på honom och stöttade honom i hans stora ämbete.

De hade själva viktiga ämbeten. Josephs far var den första patriarken i den återställda kyrkan.

"Jag sade till bröderna att Mormons bok är den mest felfria av alla böcker på jorden och slutstenen i vår religion, och att en människa genom att lyda dess bud kan komma närmare Gud än genom någon annan bok."
- Joseph Smith

12. December
Moroni

Kapitel 1-5, 10

1. Januari

1 Nephi
Kapitel 2-4,
7-8, 18

11. November
Ether

Kapitel 1-3, 6

2. Februari

2 Nephi
Kapitel 3-5, 31

10. Oktober
Mormon

Kapitel 1, 6-7

3. Mars
Jakob

Kapitel 1, 7

9. September
4 Nephi

Hela boken

4. April
Enos, Jarom, Omni
och Mormons ord

Enos 1

8. Augusti
3 Nephi

Kapitel 8-11, 17

7. Juli
Helaman

Kapitel 13-15

6. Juni
Alma

Kapitel 14, 17-18,
53-56

5. Maj
Mosiah

Kapitel 11-13,
17-18, 27

Jag ska läsa **Mormons bok**

JULIE T RABE

En slutsten är stenen i mitten längst upp i en valvbåge. Den håller de andra stenarna på plats. Om slutstenen tas bort faller valvbågen ihop.

Profeten Joseph Smith sade: "Jag sade till bröderna att Mormons bok är den mest felfria av alla böcker på jorden och *slutstenen* i vår religion, och att en människa genom att lyda dess bud kan komma närmare Gud än genom någon annan bok." (*Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s 63; kursivering tillagd)

Den här aktiviteten hjälper dig att läsa Mormons bok

det här året. Ta försiktigt bort de här sidorna från tidningen. Klipp ut bilddelen längst ner på sidan och häng upp valvbågen. När du slutför varje del av Mormons bok (själv eller tillsammans med din familj), klipper du ut dithörande bild och klistrar fast den på rätt ställe på valvbågen. Yngre barn kan välja att läsa endast de kursiva kapitlen. ●

Obs: Om du inte vill klippa bort sidor från tidningen kan aktiviteten kopieras eller skrivas ut från Internet på www.lds.org. För engelska, klicka på "Gospel Library". För andra språk, klicka på "Languages".

Konsten att knyta en slips

"[Var en] biskop för mitt folk, säger Herren, icke till namnet utan till gärningen." (L&F 117:11)

KRISTEN CHANDLER

Baserat på en sann berättelse

"Åh ... det kan inte vara sant!" sade Ryan till sin spegelbild. Han tittade på slipsens långa ändar. Han hade en halvtimme på sig att fundera ut det hela. Hur svårt kunde det vara? Mamma knackade på badrumsdörren. "Ryan?" frågade hon tyst. "Kom in", grymtade han. Mamma såg leende på honom när hon öppnade dörren. "Hur går det?" "Inte så bra", svarade han. "Jag önskar jag kunde få den att se ut som pappas." Mamma fick en rynka i pannan som snabbt försvann. Ryan önskade att han inte hade nämnt pappa, men det flög ur honom innan han hann tänka efter. Mamma lade slipsändarna om varandra. "Tror du att vi kan hitta en beskrivning på det i scouternas handbok?" Hon gick för att hämta den. Ryan tyckte att det var fånigt att han levte i tolv år utan att ha lärt sig knyta en slips. Pappa brukade göra det åt honom. Men nu hade mamma och pappa skilt sig, och pappa bodde på andra sidan stan. Mamma kom tillbaka med boken uppslagen. "Får jag försöka?" frågade hon. "Visst", sade Ryan för att vara snäll. Mamma var smart, men hon var inte precis känd för att kunna göra knopar. Mamma knöt någonting som såg ut som ett origamiprojekt och knöt sedan upp det silkiga tyget och började om. Efter ett till

misslyckat försök suckade hon djupt.

Plötsligt kom Ryans äldre syster Katie rusande in i badrummet. "Ryan! Vad är det för fel på din slips?" frågade hon, som om hans slips plötsligt muterat.

"Ingenting!" sade mamma och försökte rätta till den. "Allt."

"Jag kommer att komma för sent", sade Ryan och försökte att inte låta upprörd. Men han var upprörd. Det var första gången han skulle dela ut sakramentet sedan han ordinerats som diakon, och hans slips såg hemsk ut.

"Du kan inte dela ut sakramentet om du ser ut så där", sade Katie.

Mamma föste försiktigt ut Katie från badrummet och kom sedan tillbaka. "Jag har en idé", sade hon.

Ryan såg tveksamt på henne.

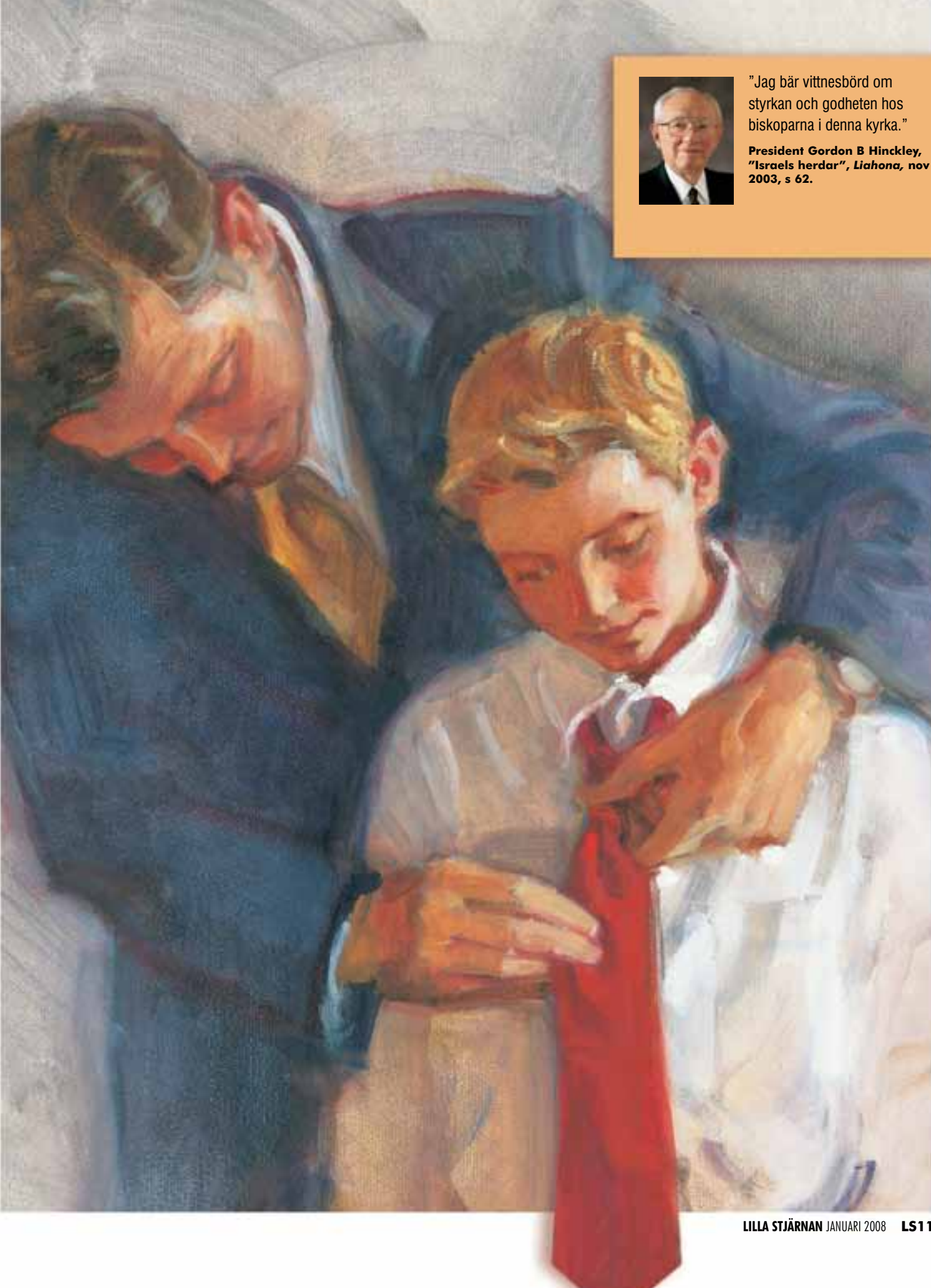
"Tänk om du skulle springa till kyrkan tidigt och be biskopen göra det?"

Biskopen? Så genant! Ryan tänkte att han hellre stannade hemma än gick in i kapellet med sin slips i handen och gick fram till biskopen framför alla andra.

"Han hjälper säkert Peter att knyta slipsen hela tiden", sade mamma.

Peter var biskopens son. "Det tvivlar jag på", sade Ryan. Han grimaserade mot spegelbilden och ryckte i slipsen.

När Ryan kom fram till kapellet kände han hur han rodnade av skam. Vad skulle de andra pojkarna tänka om de såg honom be biskopen knyta slipsen? Varför kunde inte

”Jag bär vittnesbörd om styrkan och godheten hos biskoparna i denna kyrka.”

President Gordon B Hinckley, "Israels herdar", Liahona, nov 2003, s 62.

hans mamma ha hjälpt honom? Han vände nästan om. Men så viskade en stark röst till honom att gå in i kapellet och att allt skulle vara okej.

Han drog ett djupt andetag och gick in genom dörarna. Han var tidig, så kapellet var tomt sånär som på organisten och några personer som satt längst fram. Och där satt biskop Anderson med sitt huvud böjt mot skrifterna han läste. Just då tittade biskopen upp och såg Ryan. Han lade ifrån sig skrifterna och gick nerför gången. Han sträckte fram handen.

”Välkommen, Ryan. Ser du fram emot att dela ut sakramentet idag?” frågade han.

”Tja, jag har ett problem”, sade Ryan.

”Oroa dig inte. Alla känner sig nervös första gången. Jag klev på en kvinnas fot när jag var lika gammal som du. Men det var okej.”

”Nej”, sade Ryan, och sträckte fram slipsen.

”Aha. Följ med mig”, sade biskopen.

De gick ut i foajén. Biskopen visade Ryan hur han skulle knyta slipsen och innan Ryan visste ordet av såg hans slips normal ut. Biskop Anderson retade honom inte och såg inte heller ut som om han tyckte att han redan borde kunna göra det själv. Han verkade inte tycka synd om Ryan heller.

”Tack för att jag fick hjälpa dig med slipsen”, sade biskop Anderson när de gick tillbaka in i kapellet.

Ryan nickade. Han kände sig fortfarande generad, men inte alls lika mycket nu när slipsen var knuten.

Biskopen lade sin hand på Ryans axel. ”Församlingen är som en stor familj, och för mig känns det alltid bättre när jag vet att min familj är väl omhändertagen.” Sedan gick han mot förhöjningen.

När Ryan delade ut sakramentet såg han bekanta leende ansikten. Han funderade på vad biskopen hade sagt. Församlingen var som en stor familj, och det var en familj han gillade att tillhöra. ●

HUR MAN KNYTER EN SLIPS

Man kan knyta en slips på många sätt. Här är ett enkelt sätt.
(Beskrivningen förutsätter att du ser dig själv i spegeln.)

1. Börja med den breda änden av din slips på din högra sida, låt den hänga ungefär tre decimeter nedanför den smalare änden.

2. Lägg den breda änden över den smala och för tillbaka den på undersidan.

3. Fortsätt upp och över igen så att den breda änden täcker den smala änden igen.

4. För den breda änden upp genom utrymmet mellan halsen och slipsen.

5. Håll försiktigt ut framsidan av knuten med ett finger och dra den breda änden genom öglan på framsidan.

6. Ta bort fingret och dra försiktigt åt knuten. Håll i den smala änden och dra knuten uppåt så att den sitter tätt mot halsen.

JAG ÄR ETT GUDS BARN OCH HAN HAR EN PLAN FÖR MIG

”Alla människor — män och kvinnor — är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar.”

(”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”, *Liabona*, okt 2004, s 49)

En blivande missionär

JOHN KAY FRÅN GLENROTHES I FIFE I SKOTTLAND

KIMBERLY WEBB
Kyrkans tidningar

John hjälper till att skapa ett lyckligt hem. Han älskar sin syster Phoebe och sin mamma Alison.

En dyster januarimorgon öppnade Alison Kay dörren och såg två missionärer stå ute i regnet. Hon släppte in dem. Senare fick hon reda på att de arbetade i det kalla vädret trots att det var deras förberedelsedag. Det tog inte lång tid innan hon döptes och konfirmerades som medlem i kyrkan.

John var fyra år gammal när hans mamma Alison blev medlem i kyrkan. Han har velat bli som missionärerna ända sedan dess.

Tionde och sparkonto

John började betala tionde samtidigt som sin mamma. När han hörde talas om humanitärfonden och ständiga utbildningsfonden började han bidra till dem med.

En dag kom missionärerna på besök. John tycker om att fråga missionärerna var de kommer från, om deras familj och hur många människor de undervisar och döper. Men den här dagen frågade han dem hur de betalade för sin mission. Föräldrar och familjemedlemmar hjälper ofta till, förklarade missionärerna. ”Jag vill

betala för min egen mission", sade John. Han är bara tio år gammal, men är på god väg att bli redo för sin mission på mer än ett sätt.

Arbetar hårt

Förutom att han lever efter evangeliet och sparar sina pengar vet John att han måste lära sig att arbeta hårt för att vara en bra missionär. "Det är väldigt lätt att lära John något", säger hans mamma. Han har lärt sig att sticka, stryka och tvätta kläder, sy i en knapp, rensa ogräs, tvätta bilen och laga mat. Hans sysslor hemma är att städa sitt rum och sköta tvätten.

Vad tycker John om?

1. Mammans köttfärslimpa
2. Judo
3. Rida
4. Sitt marsvin Saturn
5. Berättelsen om Daniel i lejongropen
6. Leka med sina vänner
7. Klättra med pappa
8. Bild (hans favoritämne i skolan)
9. Pizza
10. Klättra i det stora trädet bakom huset, det är dit han går för att tänka.

Ler mot andra

John säger att han försöker skapa en trevlig stämning hemma genom att prata vänligt med sin familj, särskilt med hans äldre syster Phoebe. "Vi försöker lyssna på varandra", säger han.

Johns mamma säger: "John är inte sig själv om han inte vislar eller sjunger hemma." Hon är tacksam för Johns omtänksamma läggning eftersom hon lider av depression. "John vet precis hur han ska ta mig", säger hon. "Han är mycket lojal och ansvarsfull och har ett hjärta fyllt av kärlek."

John ser fram emot att bära melkisedek-ska prästadömet, inte bara så att han kan gå på mission utan också för att han då kan välsigna sin familj. Än så länge ber han för dem och uppmuntrar dem genom sin glada läggning. ●

VAR I HELA VÄRLDEN LIGGER GLENROTHES I FIFE I SKOTTLAND?

Skottland är en del av Förenade kungariket. Det täcker norra delen av Storbritannien. John tycker om sin lilla stad Glenrothes. Han bor knappt en mil från stadscentrum i utkanten av staden. Han tycker om de små vägarna och kullarna som ligger runt hans hem. Han tycker speciellt mycket om att cykla genom skogen.

Färdas nära Röda havet, av Gary Smith

”Herren befälade min fader, också i en dröm, att taga sin familj med sig och draga ut i ödemarken. Han ... gjorde, som Herren befällt bonom ... Han övergav sitt hus och sitt arveland ... och sina dyrbarheter och tog intet med sig utom sin familj ... och färdades i de öde gränstrakterna, som ligga nära Röda havet.” (1 Nephi 2: 2-5)

En av profeten Joseph Smiths många insatser är att han lade grunden för vår förståelse för evangeliets lära i dessa sista dagar. "Detta släkte", sade Herren till Joseph, "skall hava mitt ord genom dig". (L&F 5:10) Se "Profeten Joseph Smith, en förstklassig lärare", s 30.

”Ni är alla den Högstes barn.”

(Se Ps 82:6.)

Det finns underbara barn som bor världen över, och du är ett av dem. Ni kanske klär er olika, äter olika sorters mat, talar olika språk och bor i olika slags hem, men ni är alla Guds barn och han älskar er.

Ta loss affischen från tidningen. Klipp försiktigt längs de streckade linjerna. Sätt fast de 12 rutorna med skriftstället utåt i nummerordning på en vägg eller plats där du ser affischen ofta.

Varje månad läser du sedan skriftställehänvisningen eller citatet från ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen” (*Liabona*, okt 2004, s 49) som står på rutan.

Lär dig gärna skriftstället eller citatet utantill. När du har gjort det vänder du på rutan och sätter fast den igen på väggen.

I slutet av året kommer din karta att vara komplett och du kan se några av dina vänner runt om i världen. Du kommer också att ha lärt dig några av de viktiga välsignelserna och möjligheterna du har eftersom du är Guds barn.

I varje nummer av *Liahona* i år finns det en färgläggningssida med ett tema och ett skriftställe. Om du vill kan du färglägga bilden och sätta upp den nära affischen.

© 2008 Intellectual Reserve, Inc.

ILLUSTRATIONER: ADAM KOFORD

1. Januari

Jag är ett Guds barn och han har en plan för mig.

”Alla människor — män och kvinnor — är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar.” (Tillkännagivandet, stycke 2)

2. Februari

Skrifterna lär mig om min himmelske Fader och Jesus Kristus och hur jag kan återvända till dem.

2 Nephi 4:15

3. Mars

Jesus Kristus är min Frälsare.

1 Johannes 4:14

4. April

Jag ska följa profeten.

Amos 3:7

5. Maj

Min himmelske Fader planerade att jag skulle komma till en familj. Jag kan stärka min familj nu.

”Familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämmelse.” (Tillkännagivandet, första stycket)

6. Juni

Templet är till välsignelse för mig och min familj.

L&F 124:40

7. Juli

Eftersom jag vet att vi alla är Guds barn ska jag berätta om evangeliet för andra.

L&F 18:15

8. Augusti

Jag ska visa min tro på Jesus Kristus genom att döpas och konfirmeras.

L&F 68:27

9. September

Jag kan be till min himmelske Fader och han hör och besvarar mina böner.

Markus 11:24

10. Oktober

Eftersom jag är ett Guds barn ska jag tjäna honom av hela mitt hjärta, förmåga, sinne och styrka.

L&F 4:2

11. November

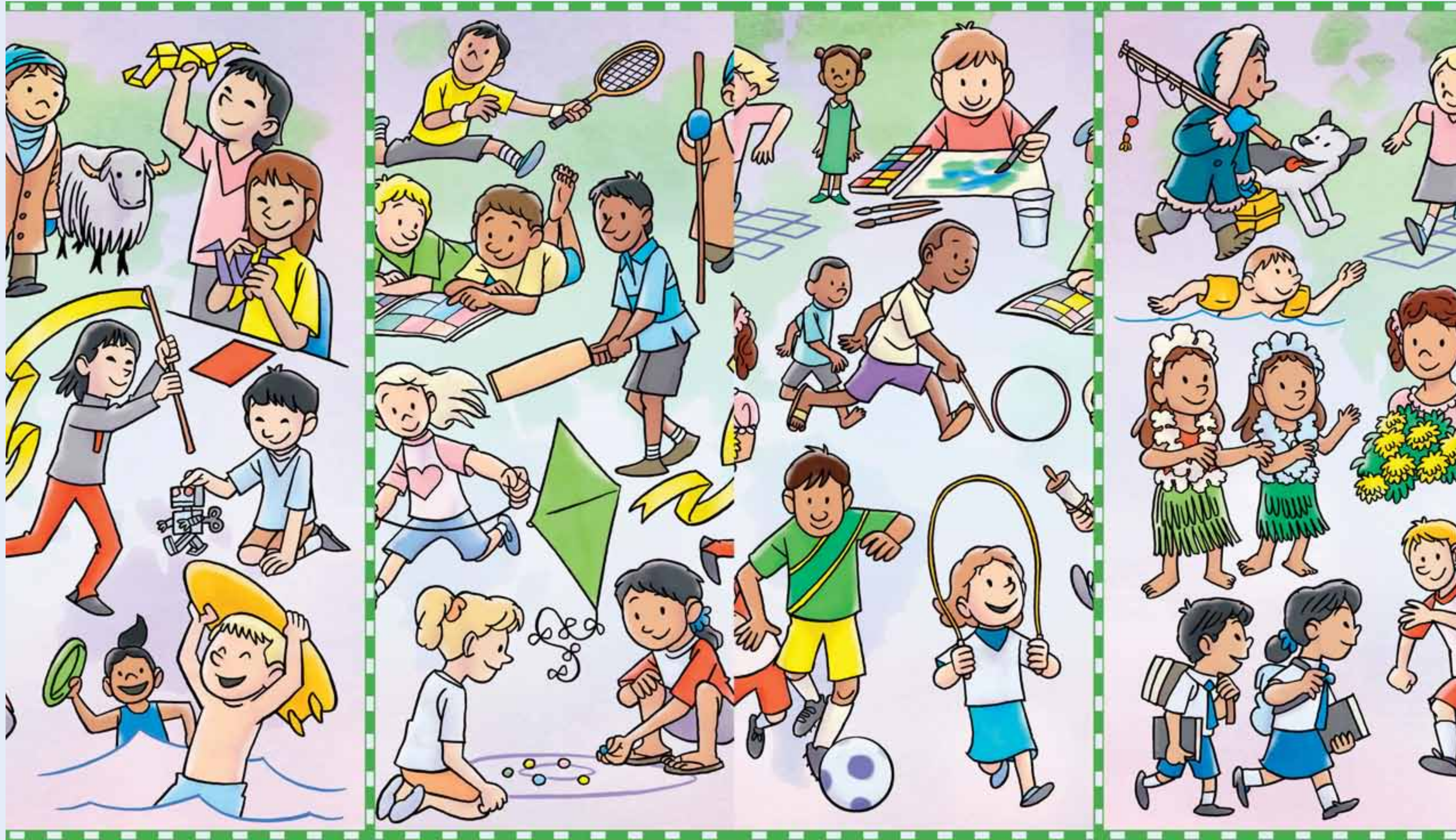
Jag är tacksam över att veta att vi alla är Guds barn.

L&F 59:7

12. December

Jag älskar min Frälsare Jesus Kristus och hans återställda evangelium.

2 Nephi 25:26

Jag är ett
Guds barn

SWEDISH
4 02022 59180 9

Fler exemplar av affischen (artikelnr 02259 180) kan beställas från kyrkans distributionscenter.